

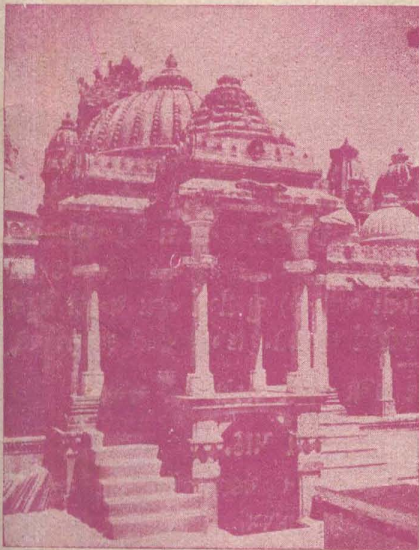
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

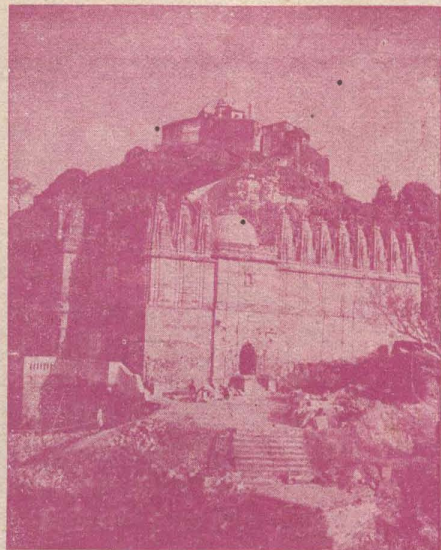
SHRI ATMANAND

PRAKASH

તાલધ્વજ ગિરિરાજના બે રમ્ય દર્શનો.

નૂતન શ્રી મહાવીર જિનપ્રાસાદ

સાચાદેવ શ્રી સુમતિનાથની દૂક

પુસ્તક પર

અંક ૧૧ માં

પ્રકાશક:-
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

જેઠ

સં ૨૦૧૧

અ-નુ-ક-મ-ણિ-કા

૧ પંચ મહાપાતક	...	...	...	...	...	...	...	૧૬૫
૨ શ્રી હેમચંદ્રનું વિદ્યાનું શિષ્યવૃન્દ	...	...	...	...	(સંપાં મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી)	...	...	૧૬૬
૩ શ્રી નવપદજીનાં પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો-સાર્થ	...	...	...	...	(પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ધ)	...	...	૧૬૮
૪ સતત કલહ	...	...	...	...	(શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ " સાહિત્યચંદ્ર ")	...	...	૧૭૦
૫ સીડી વગરનો મહેલ	...	...	...	...	(અમરચંદ માવજી)	...	...	૧૭૩
૬ લોકપ્રિય થવાની કળા	...	...	...	...	(શ્રી વિદુવદાસ મૂળચંદ શાહ)	...	...	૧૭૪
૭ કૌશામ્બીની રાણી મૃગાવતી	...	...	...	...	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી)	...	...	૧૭૫
૮ વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	...	...	...	૧૭૮
૯ સ્વીકાર-સમાલોચના	...	...	...	...	...	...	...	૧૭૯

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય ભાગ.)

કર્તા—શ્રી દેવમદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્યક્ત્વના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવ્રતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ નિરૂપણ તથા વર્ણન, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ, અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો, ઋતુ, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજન વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. પ્રથમ ભાગમાં સમ્યક્ત્વના વીશ ગુણોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. આ બીજા ભાગમાં બાકીના તેર સમ્યક્ત્વના અને સત્તર પંચ અણુવ્રતના મળી કુલ ત્રીશ ગુણોનું કથાઓ સહિત વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સારા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સહાનુભૂતિ માનવતા પેટ્રન સાહેબો, લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફેમ્ પેપરનાં કાઉન આઠ પેજ લગભગ ચારસો પૃથ્થમાં તૈયાર થશે. આસો વદી ૦)) સુધીમાં નવા થનારા પેટ્રન સાહેબો તથા લાઇફ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે. કિંમત સુમારે રૂ. નવ થશે,

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા જે અમુલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (બારસા) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પચુંપણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજઓ વાંચી ચતુર્વિધ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસહિત છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઈએ તેમણે મંગાવી લેવા નમ્ર સૂચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

૨ સજ્જાયામાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અદારમા સૈકા સુધીમાં થઇ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજઓ રચેલ સજ્જાયાનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાણવાલાવી, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. પચાસ ફેમ્ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા બાઇડિંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુદું. માત્ર પચીસ કોપી સિલિકેટ રહી છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સહા-ભાવનગર.

શ્રી જાતમાનંદ પ્રકાશ

વીર સં. ૨૪૮૧.

વિક્રમ સં. ૨૦૧૧.

જેઠ-જુન

પુસ્તક પર મું.

અંક ૧૧ મા.

પંચ મહાપાતક

શાસ્ત્રોમાં અનેક જાતનાં પાપો વર્ણવેલાં છે. જૂઠું ખોલવું, હિંસા કરવી, ચોરી કરવી વગેરે અનેક પાપો છે જ, પણ પાપોનો એક બીજો પ્રકાર છે, જેનો નામોચ્ચાર અને નિષેધ થવાની જરૂર છે, સામાન્ય પાપો કરતાં આ પાપો ઓછા ભયંકર નથી. ભયભીત દશામાં રહેવું, અન્યાય સહન કરવો, પાડોશી પર થતો અન્યાય મૂંગે મોઢે જોયા કરવો, આજસમાં આયુષ્ય વિતાડવું અને અજ્ઞાન દશા દૂર કરવાનો પ્રયત્ન ન કરવો-આ પણ પંચ મહાપાતક છે. આમાં પોતાના આત્મા પ્રત્યે દ્રોહ છે, દુનિયામાં જ્યાં જ્યાં અન્યાય થાય છે ત્યાં ત્યાં જીલમ ગુજરનાર પોતે તો પાપી હોય છે, પણ જીલમ સહન કરનાર પણ ઓછું પાપ નથી કરતો. જે માણસ દુર્બળ કે બીકણ થઈ બીજાઓને જીલમ કરવાના મોહમાં નાખે છે, તે સમાજનો ઓછો દ્રોહ નથી કરતો. યાત્રાના સંઘમાં જે લોકો સૌથી ધીમે ચાલતા હોય તેમની ગતિએ જ સંઘને ચાલવું પડે છે, નબળા લોકો સંઘની ગતિને રોકે છે, તે જ પ્રમાણે જે લોકો મનુષ્યની જીવનયાત્રામાં પોચા અને બીકણ હોય છે, તે પણ મનુષ્યની પ્રગતિને રોકે છે. જેમ આપણે નબળાઓનો સંઘાત પસંદ કરતા નથી તેમ ઉન્નતિને પંથે ચાલનાર જાતિઓ નબળા અને અન્યાયસહિષ્ણુ લોકોને પસંદ કરતા નથી.

—કાકા કાલેલકર “જીવનસંસ્કૃતિ”

‘ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યનું વિદ્વાન્ શિષ્યવૃન્દ ’

સંપાદક: મુનિરાજ શ્રીદર્શનવિજયજી મહારાજ (ત્રિપુટી)

કલકત્તાલક્ષ્મી આચાર્ય મહારાજ શ્રીહેમચંદ્રા-ચાર્યજી જૈન સાહિત્ય નભોમંડળમાં સૂર્ય સમાન છે. તેમના શિષ્યરત્નો નક્ષત્ર સમાન છે. તેમનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ આપણે તપાસીએ.

સૂરિજીમહારાજના શિષ્યરત્નો ઘણા હશે પરંતુ આપણી સમક્ષ તો એમના બહુ જ પ્રસિદ્ધિ-પ્રાપ્ત થોડા જ શિષ્યોનો પરિચય ઉપલબ્ધ છે. આ શિષ્ય-વૃન્દમાં સહુથી મોખરે આચાર્ય શ્રી રામચંદ્રસૂરિ-જીનું નામ આવે છે. તેઓ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીના જમણા હાથ હતા. તેમજ આત્માવસ્થામાં જ દીક્ષિત થઈ, ગુરુચરણે એસી સુંદર યાનામૃતનું પાન કરી અનેક અન્ધરતોનું સર્જન કરી ગયા છે.

તેમનો જન્મ, સંવત્ ૬ સ્થાન વગેરે ઉપલબ્ધ નથી કિન્તુ અનુમાનથી નીચે પ્રમાણે કાલનિર્ણય થાય છે. તેઓ બારમી સદીના મધ્ય યુગમાં થયા છે. લગભગ ૧૧૪૫-૪૬માં જન્મ, ૧૧૫૦-૫૧માં દીક્ષા, ૧૧૬૬માં સૂરિપદ અને ૧૨૩૦માં સ્વર્ગગમન.

રામચંદ્રસૂરિજીને ‘ પ્રખ્યન્ધશતકકર્તા ’ એવું વિશેષજ્ઞ મળેલું છે. આ ઉપરથી સમજાય છે કે તેમણે સૌ પ્રખ્યન્ધોની રચના કરી હશે. કૌમુદીમિત્રા-જીન્દ અને તિર્ત્યાવલીમંબાયાગમાં પોતે જ પ્રખ્યન્ધ-શત-સૌ પ્રખ્યન્ધો-પુરતકો લખ્યાનું જણાવ્યું છે.

આજે એમના બધા ગ્રંથો નથી મલતા; ખાસ કરીને નીચેના ગ્રંથો મળે છે. તેઓ રાખદશાસ્ત્ર, ન્યાયશાસ્ત્ર અને કાવ્યશાસ્ત્રના જાણકાર-ત્રૈવિચ-વેદી હતા. તેમજ ગુજરાતના મહારાજ સિદ્ધરાજ જયસિંહે તેમને ‘ કવિકટારમદસ ’ નું ખિરદ આપ્યું હતું. એમના જીવનચરિત્રની અનેક રસપ્રદ વિગતો પ્રખ્યન્ધચિંતામણી-ચતુર્વિંશતિ પ્રખ્યન્ધ પ્રજ્ઞાવક-ચરિત્રમાં મળે છે તેમજ તેમના પ્રખ્યન્ધોમાંથી પણ તેમના રસિક અનુભવોનું ઘણું તારણ મળે છે.

એક દષ્ટિ—

પ્રખ્યન્ધોમાં ઉલ્લેખ મળે છે કે રામચંદ્રસૂરિજી-

ની એક આંખ સિદ્ધરાજની નજર લાગવાથી ફૂટી ગઈ હતી. એનો પ્રસંગ આ પ્રમાણે છે.

સહસ્ત્રલિંગ સરોવરની પ્રશસ્તિ તૈયાર થઈ ગઈ હતી, એની રચના કવિરત્ન શ્રીપાલકવિએ કરેલી હતી. સિદ્ધરાજ જયસિંહ અને એમની રાજસાના પાંડિતો આ પ્રશસ્તિ વાંચી પ્રસન્નતા જાહેર કરી રહ્યા હતા. કવિવરની પ્રાસાદિક વાણીની પ્રશંસા ચાલી રહી હતી, પરંતુ કવિ રામચંદ્રસૂરિજી મૌન હતા. સિદ્ધરાજે તેમને પૂછ્યું કે: આમાં કયાંય દોષ તો નથી ને? રામ-ચંદ્રજીને તેમના ગુરુદેવશ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીએ અહીં મોકલ્યા ત્યારે બધાની સાથે સમ્મત થવાની સૂચના આપી હતી એટલે પહેલાં તો કાંઈ ન બોલ્યા પરંતુ રાજાએ પૂછ્યું એટલે એક શ્લોકમાં તેમણે વ્યાકરણની બે ભૂલો બતાવી. ભૂલો તો સાચી જ હતી પરંતુ કાંઈ જે ભૂલ, જે ક્ષતિ ન જોઈ શક્યું, ન બતાવી શક્યું તે ભૂલ અને ક્ષતિ તેમણે બતાવી. આ જોઈ રાજાએ તેમની આંખની પ્રશંસા કરી. પછી ત્યાંથી ઉત્થાન્યમાં જતાં રસ્તામાં જ એક આંખ દુઃખવા આવી અને આખરે તે આંખ ગઈ.

પ્રજ્ઞાવક ચરિત્રકાર લખે છે કે-રાજાએ એમને જ્યારે જૈનધર્મમાં એક દષ્ટિવાળા થવાનું જણાવ્યું ત્યારે જ એક આંખ ગઈ હતી. એટલે તેઓ એક-દષ્ટિવાળા હતા એમ સમજાય છે. જ્યારે બીજાં કેટલાંક વાક્યો તેમની એક દષ્ટિ આત્માવસ્થાથી ગથેલી હોય એવું સૂચવનારાં પણ મળે છે.

તેમનાં ગ્રંથો—

ઃધ્રુવિલાસ, યદુવિલાસ, નલવિલાસ, રાધવાબુદ્ધય, યાદવાબુદ્ધય નિર્ભયલીમંબાયાગ, સત્ય હરિશ્ચન્દ્ર, મલ્લિકા મકરન્દપ્રકરણ, રોહીણિ મૃગાંક પ્રકરણ, વનમાલા નાર્ટિકા, કૌમુદી મિત્રાજીન્દ અગિયાર નાર્ટકો, સુધાકલશ નામે સુભાષિતકોષ, તેમજ કુમારવિહાર-શતક, અને યુગાદિદેવ દ્વાત્રિંશિકા, કાવ્યો, અને પોતાના લઘુ ગુરુઅન્ધુ ગુણચંદ્રની સાથે રહી નાટ્ય-

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યનું વિદ્વાન શિષ્યવૃન્દ

૧૬૭

શાસ્ત્રનો પ્રાદ્ય ગ્રંથ નાટ્યદર્પણ સ્વોપન સદીક અને ન્યાયનો સુંદર ગ્રંથ દ્રવ્યાલંકાર સદીક સ્વોપન તેમણે જનાવ્યો છે.

એક નાટ્યદર્પણ ગ્રંથે જ તેમની કીર્તિ અમર કરી છે. આ ગ્રંથમાં તેમણે લગભગ ચુમ્માલીશ નાટ્ય ગ્રંથોનાં અવતરણો આપ્યાં છે. તેમના નાટકો એટલાં સસિક અને આનંદરૂતક હતાં કે તેમની વિદ્યમાનતામાં જ તે ભજવાતાં હશે એમ લાગે છે.

અપૂર્વ મૃત્યુ—

આ મહાન વિદ્વાન ઉત્તમ સાધુ અને સમર્થ સૂરિપુંગવનું મૃત્યુ બહુ જ કરુણ અને છતાંય અપૂર્વ હતું. ગુરુદેવના સ્વર્ગવાસ પછી અને મહારાજા કુમાર-પાલના સ્વર્ગવાસ પછી અજયપાલ ગાદીએ આવ્યો હતો. તે બહુ દૂર, ઇર્ષ્યાળુ અને ધર્મદ્રોષી હતો. કુમાર-પાલના સમયના અગ્રણીએને ચુંટી ચુંટીને તેણે મરાવ્યા. આમાં કપડિં મંત્રી અને આંબડ મંત્રી પણ છે તેમજ ગુરુની આજ્ઞા માનતાં માનતાં, અને અજયપાલની આજ્ઞા નાંહ માનવાથી આવનાર દુઃખને હસતે મોઢે સહી, ગુરુઆજ્ઞા ખાતર અજયપાલે તપાવેલી ગરમ લોહાના પાટ ઉપર અણસણ કરી મૃત્યુ પામ્યા—સ્વર્ગે ગયા । *ધન્ય છે ગુરુકૃતિને અને ગુરુચયનપ્રેમને । આ સંઘી પ્રજાન્ધ ચિંતામણી, કુમારપાલ પ્રજાન્ધ, કુમારપાલ ચરિત્ર અને ચતુરિંશતિ પ્રજાન્ધમાં સુંદર ઉદ્દેશો ઉપલબ્ધ થાય છે. રામચંદ્રસૂરિજીનું સ્વતંત્ર જીવનચરિત્ર આપતાં આ પ્રસંગો વિસ્તારથી જરૂર આપીશ.

ગુણચંદ્રસૂર

તેમના સંઘી પણ વિશેષ માહિતી નથી મળી શકતી. નાટ્યદર્પણ અને દ્રવ્યાલંકારમાં રામચંદ્રસૂરિજી સાથે તેઓ હતા અને જન્મે ગુરુજન્મુએ મલીને આ ગ્રંથરત્નોત્તુ નિર્માણ કર્યું છે. આ સિવાય બીજું એમનું સાહિત્ય હોવાનો સંભવ તો છે, પરંતુ અલારે ઉપલબ્ધ નથી.

* આ કથા પ્રસિદ્ધ હોવાથી મેં લંબાણથી નથી આપી.

કુમારપાલપ્રતિષ્ઠાના કર્તા શ્રી સોમપ્રજસૂરિજી લખે છે કે—આ મહારુ 'કુમારપાલપ્રતિષ્ઠા' પુસ્તકે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીના શિષ્યોએ સાંભળ્યું છે—

“શ્રીહેમસૂરિપદપદ્મજહંસૈઃ,
શ્રીમહેન્દ્રમુનિપૈઃ શ્રુતમેતત્-
વર્ધમાનગુણચંદ્રગણિભ્યામ્,
સાકમાકલિતશાસ્ત્રરહસ્યૈઃ”

મહેન્દ્રસૂરિ

તેમણે પોતાના ગુરુએ ખતાવેલા અનેકાર્થ-સંબ્રહ કાશની ઉપર 'અનેકાર્થકૌસ્વાકર કૌમુદી' નામની સુંદર ટીકા રચી છે. અનેકાર્થ સંબ્રહની ટીકા રચનાનો વિચાર શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીનો હશે અને તેની વિચારણા કરી રહેલા એ વિચારણા અમલમાં આવે તે પહેલાં જ તેમનો સ્વર્ગવાસ થયો, ગુરુજીની આ ભાવના વિદ્વાન શિષ્ય મહેન્દ્રસૂરિજીએ પૂર્ણ કરી, અને ગુરુના નામથી જ પોતે ટીકા જનાવી. ટીકામાં પોતાની લઘુતા ખતાવતાં લખે છે.—

સમ્યગ્જ્ઞાનનિષ્ઠેર્ગુણૈરનવધેઃ,

શ્રીહેમચંદ્રપ્રભો—

ગ્રંથે વ્યાકૃતિકૌશલ્યસન્નિનાં,

નાસ્માદશાં તાદશામ્ ।

વ્યાખ્યામસ્તથાપિ તં પુનરિદં,

નાશ્ચર્યમન્તર્મનસ્—

કેવી તપ્રતા અને લઘુતા ખતાવે છે. ટીકા સુંદર, પ્રમેદપ્રદ, લલીત અને મનોહર છે. આ કિસ્સાવ વિશેષ તેમનો પરિચય નથી મળતો.

વર્ધમાનગણિ—

મહારાજા કુમારપાલે ખતાવેલા 'કુમારવિહાર'ની પ્રશસ્તિ કુમારવિહાર પ્રશસ્તિ કાવ્યના ૮૭ માં શ્લોક ઉપર સુંદર ટીકા તેમણે લખી છે. પહેલાં પોતે જ આ એક શ્લોકના છ અર્થ કર્યા છે પરંતુ આ પછી એ જ ગણિવરે ૧૧૬ અર્થ પાણ કર્યા છે. એમના પાંડિત્ય માટે આટલું જ બસ છે.

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દેવચંદ્ર —

આ પણ શ્રીહેમચંદ્રાચાર્યજીના જ શિષ્ય છે. તેમણે ચંદ્રલેખાવિજયપ્રકરણ નામનું નાટક લખ્યું છે. તેમાં મહારાજા કુમારપાલ અર્ણોરાજનો વિજય કરીને આવે છે. તે પ્રસંગના ઉત્સવ નિમિત્તે કુમારપાલની વીરતા અને ધીરતાસૂચક આ નાટકની રચના કરવામાં આવી છે. આ સિવાય માનસુદ્રાભંજન નામની બીજી કૃતિનો પણ ઉલ્લેખ મળે છે.

ઉદયચંદ્રગણિ:—

યद्यપિ તેમની અનાવેલ કોઇ સાહિત્ય કૃતિ ઉપલબ્ધ નથી થઇ પરંતુ તેમની પ્રેરણાથી સાહિત્યની રચના થઇ છે, એમ ઉલ્લેખો મળે છે.

સિદ્ધહેમચંદ્રદ્વિત્તિ ઉપર 'દેવેન્દ્ર' કવિચિદ્ગુપ્ત પદ્મચાખ્યા નામની ટીકા અનાવી છે અને ઉપમિતિ-પ્રપંચાકથાસારોદ્ધાર આ ખન્ને પુસ્તકો શ્રી ઉદયચંદ્રગણિની પ્રેરણાથી તૈયાર થયાં છે. તેમજ ચંદ્રગચ્છીય શ્રી દેવચંદ્રસરિ શિષ્ય કનકપ્રભે પણ 'હેમચંદ્રાચાર' ઉદયચંદ્ર ગણિની પ્રેરણાથી જ અનાવેલ છે.

યશશ્ચંદ્રગણિ:—

તેમણે અનાવેલ કોઇ સાહિત્ય કૃતિ ઉપલબ્ધ નથી કિન્તુ પ્રયંધસિન્તામણી, કુમારપાલ પ્રયંધ વગેરેમાં શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની સાથે તેઓ હતા એમ ઉલ્લેખ મળે છે. આ સિવાય તેમના ગૃહસ્થ શિષ્યો કુમારપાલ, ઉદાયન મંત્રી વગેરે, શ્રીપાલ કવિ વગેરે ધણા છે.

ખાલચંદ્રસૂરિ:—

આ પણ ગુરુદોહી શિષ્ય તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. રનાતર્યાની થેલ એ એમની કૃતિ છે. ગોત્રનાશક તરીકે તેમનો ખ્યાતિ છે. શ્રી રામચંદ્રસૂરિજી વગેરેનો અજયપાલ દ્વારા નાશ, તેમજ કુમારપાલ રાજને પણ ઝેર વગેરે અપાવનાર તે જ હતા.

આ પ્રમાણે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીના શિષ્યોનો દ્વંક પરિચય આપ્યો છે. વધુ જાણવા ઇચ્છનાર મહાશયોએ નલવિલાસ નાટકની પ્રસ્તાવના, જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ, ઇતિહાસની કડી, હેમસમીક્ષા વગેરે પુસ્તકો જોવા.

સરસ્વતીના લાડીલા

જૈન મુનિરાજોની મોટી સંખ્યા માત્ર ધર્મતત્ત્વોનો ઉપદેશ દઈ બેસી ન રહેતી, પણ વ્યાકરણ, ચરિત્ર-સર્જન ઇતિહાસ-સંકલનરૂપ સાહિત્યની રચનામાં રત રહેતી. એ રચના પણ પ્રાકૃતની મર્યાદામાં ન રહેતા, સંસ્કૃત ભાષા પર્યંત પહોંચી હતી. એ ત્યાગીગણમાં સર્વમોખરે શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય શોભે છે. તેઓશ્રીની પ્રતિભા-શાળી મેઘાએ તેમને ભાષા, વ્યાકરણ, કાવ્ય આદિ વિવિધ ક્ષેત્રોમાં મોવડી બનાવ્યા છે કે જેના બળવડે તેઓ કલિકાલસર્વજ્ઞ તરીકે ઓળખાય છે અને એ બિરુદ યથાર્થ છે. સરસ્વતીના લાડીલા સંતાનને સિદ્ધરાજ તેમ જ કુમારપાલ જેવા મહાન રાજવીઓનું પીઠબળ મળ્યું. ઉપરોક્ત રાજવીઓના સહકારથી શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યે સાહિત્ય અને કલાને તેમના મધ્યાહ્ન કાળે પહોંચાડ્યા હતા.

શ્રી નવપદજનાં પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો.

વિવેચનકાર પં. મ. શ્રી રામવિજયજી ગાંધીવર્ય

આઠમું ચારિત્ર પદ ચૈત્યવંદન-સાર્થ.

જરસ પસાયે સાહુ પાય,
જુગજુગ સમિતેંદ,
નમન કરે શુભ ભાવ લાય,
કુણુ નરપતિ વૃંદ. ૧

જ'પે છુરી અરિહંત રાય,
કરી કર્મ નિકંદ;
સુમતિ પંચ તીન શુભિ યુત,
દે સુખ અમંદ. ૨

ઇષ્ટકૃતિ માન કષાયથી,
રહિત લેશ શુચિવંત;
જીવચરિતકું હીરવર્મ,
નમન કરત નિત સંત. ૩

અર્થ—સુગેયુગમાં એકત્ર થયેલા ઈંદ્રો, જે ચારિત્રના પસાયથી સંયમધરાને પગમાં પડી પડી નમન કરે છે તેમજ નમતાં શુભ ભાવને ભાવે છે: તેવા ચારિત્ર ગુણધારક મુનિવરોને ઈંદ્રો નમન કરે, તો રાજાઓના સમૂહો (નરપતિઓ) નમન કરે તેમાં તો શું કહેવું? તીર્થંકરો ધાતીકર્મનો ક્ષય કરી કેવલજ્ઞાન પામી ચારિત્રપદની વ્યાખ્યા કરી બતાવે છે; આ ચારિત્ર પંચસમિતિ અને ત્રણ શુભિ સહિત આરાધેલું ધણું સુખને આપે છે; વળી પચીસ કષાયથી રહિત અને શુદ્ધ જ્ઞેયાર્થી યુક્ત એવા ચારિત્રધારી જીવને હીરવર્મ નામના મુનિપુંગવ નમન કરે છે. ૧-૨-૩.

વિવેચન—જે ચારિત્રના પ્રભાવથી ચોસઠ ઈંદ્રો એકત્ર થઈ શુભ ભાવ લાવી નમન કરે છે તો રાજાઓના સમૂહ નમન કરે તેમાં શી નવાઈ! ચોસઠ ઈંદ્રો આ પ્રમાણે છે. દસ ભુવનપતિના ઉત્તર દક્ષિણ દસ દસ ગણતાં વીશ ઈંદ્ર થાય, આઠ વ્યંતરના ઉત્તર દક્ષિણ સોળ થાય, વાણવ્યંતરના ઉત્તર દક્ષિણ

સોળ થાય, જ્યૌતિષીમાં એક ચંદ્રનો અને એક સૂર્યનો એમ બે ઈંદ્ર થાય, વૈમાનિક આઠના આઠ ઈંદ્રો, નવમા દસમા વચ્ચે એક, અગ્નીઆર આરમા વચ્ચે એક એમ દસ ઈંદ્રો આર દેવલોકના થાય; કુલ ૨૦,૧૬,૧૬,૨,૧૦ મેળવતાં ૬૪ ઈંદ્રોની સંખ્યા થાય. શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિકૃત વીશ સ્થાનકની પૂજા પૈકી પ્રથમ અરિહંત પદની પૂજામાં 'ઈંદ્ર અસંખ્ય કરે સેવા રે' એવો ઘોષ સંભળાય છે; તેનો પરમાર્થ આ રીતે છે; એક ફક્ત જ્યૌતિષીને છોડી દઈએ તો ચંદ્ર સૂર્ય વિના આસઠ ઈંદ્ર જ થાય, વિશેષ નહિ; પરંતુ અઢીદીપમાં તેમજ અસંખ્ય દીપ-સમુદ્રોના ઊંચા આકાશતળમાં, વિચારીએ તો, અસંખ્ય ચંદ્રો, અસંખ્ય સૂર્યો, ઈંદ્ર પદવીવાળા છે; અકેક અકેક ચંદ્ર વિમાને એકેક ચંદ્ર, અકેક સૂર્ય વિમાને અકેક સૂર્ય ઈંદ્ર છે એમ ગણતાં અસંખ્ય ચંદ્ર-સૂર્ય ઈંદ્રો થાય. પરંતુ જાતિ આશ્રી બે જ ગણાય. ચંદ્રની જાતિ અને સૂર્યની જાતિ વ્યક્તિ આશ્રીને અસંખ્ય અસંખ્ય ગણાય; તેથી અસંખ્ય ઈંદ્રો અને ચોસઠ ઈંદ્રોમાં વચ્ચનનો સાપેક્ષભાવ હોવા છતાં બંને વાક્યોમાં સંપૂર્ણ સત્યતા છે. વળી લોકોત્તર પુરુષરૂપે તીર્થંકર પ્રભુનો કરૂપ એવો છે કે-પ્રાયઃ કેવલજ્ઞાન થયા વિના મૌન જ ધારણ કરે-સંપૂર્ણ પ્રત્યક્ષ લોકા-લોકપ્રકાશક કેવલજ્ઞાન થયા બાદ પ્રરૂપણ કરે; કારણ કે જગદસ્થપણમાં કિંચિત્ અસત્યતાનો અવ-કાશ દે; આ કડીઓમાં ઇષ્ટ એટલે પાંચ, કૃતિ એટલે વગેરે એવી પરિભાષાથી પચીસની સંખ્યા લેવી; પચીસ કષાયોનો લાગ સંયમીને હોય છે એમ શ્રી તીર્થંકરપ્રભુ પ્રતિપાદન કરે છે; પાંચ સમિતિ અને ત્રણ શુભિવડે આરાધન કરેલું ચારિત્ર મુક્તિપદ આપે છે; એવા ચારિત્રને-ચારિત્રધારી સંયમધરાને કવિ નરરત્ન હમેશાં નમન કરે છે.

સતત કલહ

લેખક-સાહિત્યચંદ્ર ખાલચંદ હીરાચંદ-માલેગામ.

ચંદનપૂર એક નાનું સરખું ગામ હતું. ત્યાં ઘેલાશેઠ બાણુ ગામના ધણીધારી હોય એમ ગણાતા. તેમની કમાણી ગમે તેવા માર્ગની હોય છતાં તેઓએ પોતાનું વજન ગામમાં ખૂબ જમાવ્યું હતું. પોતાને તેઓ ધણા ઉદાર અને પરગણુ ગણાવતા. ગામડી-આઓના જરૂરના પ્રસંગે તેઓ તેમને ઉપયોગી થઈ પડતા. તેઓ નાણા ધીરતા. તેથી તેઓએ પોતાની ખૂબ કીર્તિ ફેલાવી હતી. બોળાશેઠ તેમનાં એક મિત્ર હતા. અને તેમની સાથે તેઓ ખાનગીમાં ખુલ્લા દિલે કાઠ કાઠ વાર વાતો કરતા.

ઘેલાશેઠ પોતાની કમાણીની ચાવી કેવી છે એ જ્યારે બોળાભાઈને સમજાવતા ત્યારે બોળાભાઈ કમકમાટી અનુભવતા. અને ઘેલાશેઠના અદ્વિત માર્ગો માટે તેમને ઠપકો આપતા. તેમજ આવા જૂઠા ચોપડા અને ખોટા હિસાબો કરવા માટે તેમને બોધ આપતા. ખોટા કામોથી મોટું કર્મ બંધન થાય છે, એમ એમને સમજાવતા. એટલું જ નહીં પણ ગુરુમુખે સાંભળેલ શાસ્ત્રપ્રમાણો પણ તેઓ કહી સંભળાવતા. ઘેલાશેઠનો એની સામે એવો જવાબ હતો કે, પાપ એ કાંઈ પુણ્ય કહી શકાય નહીં. એ હું સારી પેઠે સમજું છું; પણ આપણે તો વેપારી રહ્યા. વેપારીઓએ તો જમે નામેનો મેળ જોઈ હિસાબ મેળવી લેવો જોઈએ. હું ક્યાં કહું છું કે મારે હાથે પાપ નથી જ થતું. પણ પાપ જેમ ઉધાર બાણુ ગણાય તેમ પુણ્ય એ જમે બાણુ ગણાવવી જ જોઈએ. હું તો રોજ જ્ઞામાયક કરું છું. તેમ બન્ને ટંક પડિચ્છમણું પણ કરી કાઢે છું. પડિ-ચ્છમણું એટલે પાપની આલોચણા. દિવસભરમાં પાપ તો થતું જ રહે અગર કરવું પણ પડે ત્યારે સાંજના પડિચ્છમણામાં તે બધું ધોવાઈ જવાનું. અને રાતે જ પાપ થાય તે સવારમાં પડિચ્છમણું કરી ધોઈ નાખવાનું. હવે કહો કે ક્યાં રહું પાપ? એમ તો નિત્યક્રમ ચાલુ જ રહ્યા કરે. હવે બતાવો કે, મને પાપ લાગે જ શી રીતે? અને લાગે તો તે સિલકમાં

રહે જ શી રીતે? આપજા કપડાને મેલ લાગે ખરો પણ ધોઈ નાખવાથી એ નિકળી ન જાય? હું તો સાચું જ કહું છું કે, મારી પાસે પાપ સિલકમાં છે જ નહીં. હું તો કોરો સ્વચ્છ જ છું. વધારામાં મારી પાસે જો હોય તો થોડું ઘણું પુણ્ય જ છે, કારણ કે મેં એકાદ બે પૂન્યો પણ ભણાવી છે. આંગીઓ પણ રચાવી છે. જીવદયાવાળા આવે ત્યારે રકઝક કરતા પણ મેં એકાદ રૂપીઓ આપ્યો પણ છે. કાંઈ વરધોડો નિકળે તેમાં હું સામેલ પણ થતો રહ્યો છું. આપણે સમાજમાં રહેવું પડે ત્યારે શું નથી કરવું પડતું? કાંઈના દલાણથી કે કાંઈની ખીકથી આગળનો લાભ વિચારી કે દેખાદેખીથી પણ કાંઈ ને કાંઈ દાન પુણ્ય તો કરવું જ પડે છે. કાંઈ વખત મારું નામ પ્રગટ થાય અને હું દાન પુણ્ય કરનારો ગણાઉં તે માટે પણ ક્યાં આપવું નથી પડતું? એમ મારે પુણ્ય તો ફેટલું જ જમે થઈ ગયું હશે. ત્યારે કહો બોળાભાઈ મારામાં ખામી શું છે? અને મારી પાસે પાપ ક્યાં સિલકમાં રહ્યું છે? પાપ કરવું પડે ખરું પણ આલોચણા લીધા પછી તે થોડું જ રહેતાનું હતું. આપણે તો સરળ સીધા માર્ગો છીએ. લેવું અને દેવું. સિલકમાં ઝાઝું રાખવું જ શું કામ? હવે કહો બોળાભાઈ મારી બુલ ક્યાં થાય છે?

બોળાભાઈ તો ઘેલાભાઈની દલીલોથી આભા જ બની ગયા. તેમને તો ઘેલાશેઠ સામે બોલવાની હીમત ન ચાલી આવા પાકા માણસ સામે બોલવું પણ શું? તેથી બોળાભાઈ તો નિરતર જ થઈ ગયા.

આ પ્રસંગ બની ગયા પછી ઘેલાશેઠનો તો વિજય થયો એમ લાગ્યું, પણ ઘેલાશેઠના મનમાં એ વિચાર હમેશા ખટકતા જ કરે. પ્રસંગોપાત એક રાતે એમને કેમે ઉઘ ન આવે. વિચારના વમળમાં તેઓ એટલા ફસાઈ ગયા કે બાંપ મળે જ નહીં. એમના મનથી શાંતિ દોડી ગઈ. ધડીમાં એક વિચાર આવે ત્યારે ધડીમાં તેની સામેનો વિચાર મગજ ઉપર

સતત કલહ

૧૭૧

ચઢી બેસે. એવી તો વિચારોની ગડમચલ ચાલી, એવો બહાપોહ જાગ્યો, એવો તો વિચારોનો કલહ શરૂ થયો કે કેમ શાંતિ થાય જ નહીં. ઘડીમાં એમ લાગે કે, આમ કરીએ તો સારું અને તરત જ એવો વિચાર આવે કે, એ કરવાથી તો બચકર દોષ લાગે. પાપ કરતી વેળા આનંદ આવે અને આપણી પાસે તો તે ધોષ નાખનારો સીધો માર્ગ તૈયાર જ છે ત્યારે વિચાર આવે કે, એ તો સીધો આપણા આત્માને જ હેતરવાનો પ્રકાર છે. એમાં હેતરપિંડી નહીં તો બીજું શું? ક્રિયા તો ત્રણ પ્રકારથી થાય. મનમાં વિચાર આવે. મોઢેથી બોલી જવાય અને પછી શરીરવડે ક્રિયા થાય. ત્યારે મનમાં વિચાર આવ્યા વિના ક્રિયા તો થતી જ નથી ત્યારે પાપ કરવાનું મનમાં આવે, ઘડી પછી એ જ મનમાં તેનો વિરોધી વિચાર આવી કમકમાટી છૂટે એનો અર્થ શો? શું ત્યારે મનમાં પણ એ ભાગ હશે? એક મન પાપને ઉત્તેજન આપે ત્યારે બીજું મન એમ કરતાં રોકે એથી એમ જણાય છે કે-મનના એ ભાગલા કે ભેદ હોવા જોઈએ. એક મન ઐહિક અને ધર્મીકરતા સુખ માટે પ્રયત્ન કરવા કહે અને શરીરને તેમ કરવા લલચાવે અને ઉત્તેજન આપે ત્યારે બીજું મન લાંબો વિચાર કરવા કહે અને ક્ષણિક સુખ કરતા ચિરંતન સુખ તરફ લઈ જવા પ્રયત્ન કરવાનું કહે. ત્યારે સ્પષ્ટ જણાય છે કે, એક મન દ્રવ્ય તરફ આપણને ખેંચવાનો પ્રયત્ન કરે છે એને આપણે દ્રવ્ય મન કહીએ, ત્યારે બીજું મન આપણને લાંબો પણ સર્ગ માર્ગ ખતાવી ઐહિક અને ક્ષણભંગી સુખથી આધો ખસી શુદ્ધ માર્ગ મેળવી લે એમ કહી ભાવનાને પોષે છે ત્યારે એને ભાવ મન કહી શકાય. વસ્તુ-સ્થિતિ એવી જણાય છે. આપણામાં જે નિત્ય અને સતત કલહ ચાલતો જણાય છે અને આમ કરું કે આમ કરું એ કલહ દ્રવ્યમન અને ભાવમન વચ્ચેનો છે.

દ્રવ્યમન લાલચ અને ક્ષણિક આનંદ અને ઇન્દ્રિયજન્ય સુખ આગળ કરી મનુષ્યને અકૃત્ય કરવાની પ્રેરણા આપે છે જ્યારે ભાવમન મનુષ્યને

સાવધાન કરી અપકૃત્ય કરવાથી રોકે છે એવી ધૈર્યશીલતા આવી થઈ ચૂકી. પણ એ બેનો મનો-ભૂમિકાએ ઉપર અખંડ રીતે ચાલતો કલહ રોકી શકાય એનો વિચાર કરતા રાત પૂરી થઈ પણ ધૈર્યશીલતા વિચારોનો અંત આવ્યો જ નહીં. નવી નવી ફલીલો શોધી તેમનું દ્રવ્ય મન ભાવમન ઉપર પોતાના વિચારો ઠોકી બેસાડે અને અંતે દ્રવ્યમનનો જ જય થતો. ભાવમન પોતાની ફલીલો આગળ કરે પણ છેવટ એને જ હતપ્રલ થઈ હાર ખાવી પડતી.

ધૈર્ય શેઠે ભાવમનને સન્મન અને દ્રવ્યમનને અસન્મન એવા નામો ગોઠવી દીધા. આપણે સાચો માર્ગ કયો? આપણે માનવું કાનું? સન્મનનું કે અસન્મનનું? રોજ એ વિચારોને વેગ મળે. એ કલહ કેમ શાંત થાય જ નહીં. રાત ઉઝગરામાં ગાળવી પડે. આખો દિવસ સન્મન અને અસન્મન એ બે શબ્દોએ એમની શાંતિ છીનવી લીધી.

કાંઈ ગામડીઆના હિસાબમાં ખોટું કરી વધુ વ્યાજ ગણવા બેસતા ત્યારે એમના વિચારોમાં એમ આવતું કે, એ પાપ છે. પણ સાચો હિસાબ ગણતા તો ધણી ખોટ ખમવી પડે. અન્યાયની રકમ છોડી દેવી પડે. અને કદાચ એ ગામડીઆને પહેલા અને હાલમાં જે વ્યાજ ગણાયું તેમાંનો ફેર ધ્યાનમાં આવી જાય તો આપણી હુમ્મલાને સ્ટેટ થઈ જાય અને અત્યાર સુધી મેળવેલી કાંતિ ધર્મી વારમાં ધૂળ ભેગી થઈ જાય ત્યારે ફરી અસન્મન સમજાવે કે વધુ વ્યાજ જે અન્યાયનું ગણાય તે આપણે ધર્મ ખાતામાં ખરચી નાખશું એટલે પાપ અને પુણ્યનો મેળ આવી જાય. એમ વિચાર કરી અન્યાયનો તોડ કાઢી લેતા. અને પુણ્ય કરવાનો પણ પ્રસંગ આવવો જોઈએ ને? આપણે મોભો જળવાય, ચાર લોકોમાં આપણે ધર્મી ગણાઈએ અને ઉદાર કહેવાઈએ એવો પ્રસંગ મળી આવે તો જ એ દ્રવ્ય ખર્ચવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થાય. એવા એવા લાંબા વિચારો કરી પોતાના જ આત્માને હેતરી અસન્મનની જય બોલાવતા. કાંઈએ મૂકેલી થાપણ ના-કપૂલ કરવામાં તેમને આંચકા લાગે ખરો. ત્યારે પેલું

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અસન્મન પોતાની અકાલ્ય લાગતી ફલીતો આગળ કરવા ઊભું જ હોય. ત્યાં પેલા વિવેકી સન્મનનું ખીચારાનું શું ચાલે? એમ અખંડ રીતે ચાલતા કલહનો કોઈ રીતે અંત આવે જ નહીં.

આમ ઘેલા શેઠની ઊંઘ મધ અને રાતદિવસ અશાંત રહેવા માંડ્યા. ત્યાં બોળા શેઠ એક દિવસે મળ્યા. શેઠની આવી દયાબનક પરિસ્થિતિ જોતાં તેમને શેઠને માટે કરુણા આવી. શેઠને આમ જોયેની વધવા માંડી છે જાણી તેઓને કરુણા આવી. ઘેલા શેઠને તેમણે પ્રશ્ન કર્યો ‘કેમ શેઠ, આમ આમણા-કમણા જણાઓ છો? તખીઅત તો હીક છે ને?’ શેઠ તરત જ પોતાની આંખમાં પાણી લાવી પોતાની મુંઝવણ બોળા શેઠને જણાવી. બોળાભાઈએ સાંતવના આપી કહ્યું કે, બાઈ! આપણું જે ભાવમન કહો

કે સન્મન કહો એ આપણું ગુરુ છે. એની આજ્ઞા ખરે જ સાચી હોય છે. એ જે કહે છે તે સાચે જ આપણને સાચો માર્ગ બતાવે છે. આપણે પેલા દ્રવ્યમન કે અસન્મનને તાબે થઈ સાચો માર્ગ છોડી અવળે રસ્તે દોડીએ છીએ. થોડી લાલચને વશ થઈ અશાશ્વત અને અયોગ્ય માર્ગે ચાલીએ છીએ તેથી જ આવી અશાંતિ આપણામાં આવે છે; માટે હવેથી આપણા સન્મનને જ ગુરુ કરી, તેવો બોધ માથે ધરી દ્રવ્યમનને ફાવી દેજો; કારણ કે એ આપણા દુશ્મન છે. એમ કરવાથી આપણું કલ્યાણ છે. એ બોધ તમને અને અન્ય સહુને હિતકારક જ થશે.

ઘેલા શેઠના મનને એ બોધ રુચી ગયો તેમ સહુને રુચે એ જ અભ્યર્થના!

જૈન સાહિત્ય ::: ભારતની સમૃદ્ધિ

ભારતીય સાહિત્યનું એવું એક પણ અંગ નથી જેમાં જૈનોએ પોતાનું ખાસ સ્થાન જાળવી ન રાખ્યું હોય. ઇતિહાસ અને કાવ્ય, નાટક તથા આખ્યાન, વ્યાખ્યાન તેમજ જીવન-ચરિત્ર, કૌષ અથવા સાહિત્ય, એકે ક્ષેત્રમાં જૈન લેખકોની સંખ્યા ખીજા કોઈ પણ સંપ્રદાય કરતાં ઉતરતી નથી. ભદ્રબાહુ, સિદ્ધસેન, હરિભદ્ર તેમજ હેમચંદ્ર અને ખીજા પ્રાચીન તેમજ મધ્યકાલીન સાહિત્યસ્વામીઓએ ભારતવાસીઓને માટે સારી સાહિત્ય-સમૃદ્ધિ ભરી રાખી છે.

— ડૉ. કાલીદાસ નાગ

સીડી વગરનો મહેલ

જૈન દર્શન એ અનેકાંત દર્શન છે, સ્વાદ્વાદ દર્શન છે. એમાં બે મુખ્ય નય છે એક વ્યવહાર નય બીજો નિશ્ચય નય. નિશ્ચય નય એ સાધ્ય છે વ્યવહાર સાધન છે. નિશ્ચય નય એ મહેલ છે વ્યવહાર નય એ સીડી છે. એ સીડી વગર મહેલમાં ઉપર પહોંચવું મુશ્કેલ છે. એટલે નિશ્ચય નયને યથાર્થ જાણીને તે અનુસાર સાધક વ્યવહારનાં સાધનવડે સાધના કરતો તે નિશ્ચયરૂપ મહેલમાં પહોંચી શકે. પરંતુ આવા એકાંત નિશ્ચય નયનાં શાસ્ત્રો એકાંત બુદ્ધિથી વાંચીને તેને ઠેકડો મારીને ચડવા જેવી ભૂખાંધ કરે તો તેનાં હાકડાં પાંસળાં ભાંગી જવાનો જરૂર ભય રહે છે. એ વ્યવહાર નય ચૈદ્ર ગુણસ્થાનકરૂપી પગથિ-યાંથી બાંધેલો છે. તેમાં અવસ્થા પ્રમાણે ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ભાવ મુજબ ચડવાનું હોય છે, તેમાં જ્યારે એકડીયો મેટ્રીક સુધીના અભ્યાસીની લખેલી હકીકતોને યોગ્યતા વગર અમલમાં મૂકવા જાય તો તે જેમ હારચારપદ છે. તેમજ હજુ પેલા ગુણઠાણા-નું ઠેકાણું હોતું નથી અને સાતમા અપ્રમત ગુણ-સ્થાનકે વર્તતા મુનિની દશામાં વ્યવહાર ગૌણ બની રહે છે ત્યારે દયા-દાન આદિ પ્રવૃત્તિ, પ્રશુપૂજા સેવા આદિ પ્રવૃત્તિ ગૌણ બની જાય છે અને આત્માના ઉપયોગમાં જોડાવાથી સંસારનું દેહનું ધડીભર ભાન જૂલી જાય છે ત્યાં સુધી જ આ વ્યવહાર અટકે છે. અપ્રમત ગુણસ્થાનક કાંઈ લાભો વખત ટકતું નથી, પાછું છટ્ટામાં આવે છે એટલે એ ગુણઠાણાને લગતા વ્યવહાર ધર્મો આચરવાનાં રહે છે પરંતુ શુષ્કતાની-ઓ આવા એકાંત વચ્ચે પકડીને દયા-દાન આદિ-નો જે નિષેધ કરી સમાજને પણ અવળે માર્ગે દોરે છે તે મહામિથ્યાવીઓ છે. અપેક્ષા ભેદે નિશ્ચય વ્યવહારનું સમ્યક્ પ્રકારે આચરણ ન થાયજો. ખૂબ જ અવ્યવસ્થા ઉત્પન્ન થાય એટલે આવી તાત્વિક બાબતો વિચાર ને વિવેકપૂર્વક સમજ્યા વગર જે સમાજમાં પ્રચાર કરે છે તે મહામિથ્યાત્વથી ઝસીત છે. શ્રીયુત રાજચંદ્રજીએ આત્મસિદ્ધિમાં લખ્યું છે કે—

અમરચંદ માવજી શાહ

નિશ્ચય વાણી સાંભળી, સાધન તજવા નોય,
નિશ્ચય રાખી લક્ષમાં, સાધન કરવા સોય.

એટલે નિશ્ચય નય વસ્તુનાં અક્ષલી સ્વરૂપને ઓળખવા મારેનું સાધન છે એટલે એ લક્ષ ઠેળવીને તેને સાધ્યરૂપ બનાવી, પોતે તે સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવાં નિશ્ચયનાં લક્ષે સાધન કરવાં જોઈએ. એ સાધનમાં પણ શરૂઆત દયાથી જ થાય છે તે સંબંધે આત્મ-સિદ્ધિમાં લખ્યું છે કે—

દયા શાંતિ સમતા ક્ષમા, સત્ય ત્યાગ વૈરાગ્ય,
હોય મુમુક્ષુ ઘટ વિષે, એહ સદા મુગ્ધગ્ય.

સાચા સાધકને આ ગુણો હોય તો જ તે સાધના કરવાને યોગ્ય પાત્ર બને છે પરંતુ એકાંતે શાસ્ત્રના મર્મને સમજ્યા વગર એક નયથી આત્માને અક્રિય, અબદ્ધ, કલ્હો હોય અને બીજા નયથી તપાસવામાં ન આવે તેમજ તથારૂપ પોતાની અવસ્થા ન હોય અને એમ માની લઇ સ્વચ્છંદમાં પડી જાય તો તે સાધન વગરનો થઈ સાધ્ય સિદ્ધિ કરી શકતો નથી. બીજાને તેવો ઉપદેશ આપવાથી બીજાઓને બુઝાડવાનું પણ નિમિત્ત બને છે.

આવી રીતે જે સાધ્ય, સાધનને યોગ્ય રીતે સમજ્યા વગર ઉપદેશ આપે છે. દયા-દાન જેવા કતવ્યમાં હજુ એકડામાં નથી આવ્યો તેને તે દ્વારા પાપના ડર દેખાડે છે તે ખરેખર જૈનદર્શનને સમજ્યા જ નથી. અને સમાજને બિંધે રસ્તે દોરીને શુભમાર્ગથી પતિત કરે છે. હજુ શુદ્ધ થવાને માટે ફેટલા ફેટલા પહોંચે. ઓળંગવાનાં છે તે જાણે કે એક જ ફૂંકે તેરમે માળ પહોંચાડી દેવા જેવી અને નય-જ્ઞાનથી રહિત વાતો કરી, શુષ્કતા ફેલાવી સમાજને અવળે પંથે દોરતા તેરાપંથીઓને-સમ્યક્દષ્ટિ સાધી, નિશ્ચય વ્યવહારનાં અનુરૂપ ધર્મ સાધના કરવા ને કરાવવાની જરૂર છે. દયાનો પરમાર્થ સ્વરૂપ દયા સુધી છે. દાનનો પરમાર્થ પરભાવ ત્યાગ પવિત્ર છે. જેમ જેમ ગુણસ્થાનક વધે તેમ તેમ ઉત્કૃષ્ટતા આવે.

લોકપ્રિય થવાની કળા

(ગતાંકથી ચાલુ)

(લેખક:—વિકૃલ્લદાસ મૂ. શાહ)

જ્યારે જ્યારે તમે કોઈ માણસને ખીખની અન્-ગણના અને નિંદા કરતા સાંભળો ત્યારે ત્યારે જો તમે તેનો ઉક્ત દોષ સુધારી શકો એમ ન હો તો તમારા મિત્રમંડળમાંથી તેને દૂર કરો. તમે એમ ન ધારતા કે જેઓ તમારી સમક્ષ ખીખના દોષો ગણાવે છે અને જેઓ તમારી સમક્ષ અન્યની ટીકા કરી તેને હાંસીવાત્ર બનાવે છે તેઓ અનુકૂળ પ્રસંગ આવશે ત્યારે તમારી સંબંધી વાતમાં પણ એ જ રીતે વર્તશે નહિ. આવા લોકો સાચા મિત્રો થવાને લાયક નથી, કેમકે સાચી મૈત્રી વિદ્વંસ થવાને બદલે હંમેશાં સહાયબૂત અને છે. ખરેખરા મિત્રો કદિ પણ પોતાના મિત્રના અવગુણો ખીખ પાસે પ્રકટ કરતા નથી અને પોતાના મિત્રની ખીખના મુખે ક્ષતી નિંદા પણ સહન કરી શકતા નથી.

પુરુષ અથવા સ્ત્રીને પરમાત્માની દોષ રહિત પ્રતિભૂત તરીકે જોવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થવી એ કેળવણી અથવા માનસિક વિકાસનું સૌથી સુંદર ફળ છે. પ્રેમાળ અને ઉદાર આત્મા જ વિકાસની આટલી હદે પહોંચી વિકાસનું આ ફળ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ઉદાત્ત સ્વભાવના અને માયાળુ અને વિશાળ ચિત્તવાળા સ્ત્રી પુરુષો ખીખના દોષો તરફ દુર્લક્ષ કરે છે, અને તેઓ ઉચ્ચ ગુણોને ઉચ્ચતર બનાવવાને હંમેશાં તત્પર રહે છે. આપણે સૌ જાણ્યે અજાણ્યે પણ હંમેશાં ખીખના વિષે આપણા હૃદયમાં જે વિચારો અધાયત્રા હોય છે તેનાથી તેઓનું ચારિત્ર્ય ધડીએ છીએ. તમારા મિત્રોના અને તમે જેના સંપર્કમાં આવો છો તે સૌના જે ગુણો તમારી દૃષ્ટિએ પડે છે તેને તમે વિસ્તારવા સ્વાભાવિક રીતે જ પ્રવૃત્ત બનો છો. જો તમે લોકોના વર્તનની અધમ અને તિરસ્કારજન્ય આજીવેશો તો તેઓના દોષો તમારી દૃષ્ટિએ પડ્યા વગર રહેશે નહિ, પરંતુ જો તમે તેઓની સારી આજીવેશો તો તેઓના

ઉચ્ચ, ઉદાર અને મહાન ગુણો જ તમારા જોવામાં આવશે, જેનાથી તેઓને માટે તમારા હૃદયમાં માન અને પ્રેમની લાગણી આવિર્ભૂત થશે અને તેના પરિણામે તમે આ ગુણોનો વિકાસ કરવામાં હંમેશાં સહાયબૂત થશો અને હલકા અયોગ્ય ગુણોને હાંકી કાઢશો; જગતમાં સર્વત્ર શક્તિનો આ પરોક્ષ વિનિમય પોતાનું કાર્ય કરે છે અને તેના અંતર્ગત સ્વભાવ પ્રમાણે અંતરાયબૂત અથવા સહાયબૂત અને છે.

પોતે અમુક દરજ્જે વિલક્ષણુ છે એમ ધારવામાં ધણી લોકો એક પ્રકારની ભૂલ કરે છે. તેઓ ધારે છે કે તેઓને પોતાના માતાપિતા તરફથી ઇશ્વરિક વિલક્ષણુતાઓ અને પ્રવૃત્તિઓ વારસામાં મળી છે, અને પોતામાં તેનું પુનર્દર્શન થાય એમ હંમેશાં તેઓ ઇચ્છતા હોય છે. વસ્તુઓનું પુનર્દર્શન સાધવાની આ જ રીત છે, કેમકે આપણે જે વસ્તુઓને આપણા મનમાં હંમેશાં ઉત્તેજન આપીએ છીએ અથવા જે વસ્તુઓનો ખૂબ આગ્રહપૂર્વક વિચાર કરીએ છીએ તે વસ્તુઓ આપણી તરફ ત્વરાથી આકર્ષાઈ આવે છે. આ ન્યાયે આવા લોકો અશુભ-અધમ વસ્તુઓની પ્રાપ્તિ માટે અવિરત શ્રમ કરતા હોવાથી અને તેની દુષ્ટ અસરનું પોતામાં આરોપણ કરતા હોવાથી તેની અધમતામાં ઉમેરો કરે છે. ખરેખરી અથવા કાદંબનિક વિલક્ષણુતાઓના સંબંધમાં તેઓ શીઘ્રગ્રાહી અને છે. તેઓને તે વિલક્ષણુતાઓ વિષે બોલવું અથવા સાંભળવું જરા પણ રુચિકર નથી હોતું, છતાં પણ તેઓ તે વિલક્ષણુતાઓ ધરાવે છે એવી તેઓની દૃઢ માન્યતા હોવાથી તેઓની આત્મ-શ્રદ્ધા હુમ થાય છે અને તેની પ્રાપ્તિ અસંભવિત બને છે. આમાંની ધણીખરી વિલક્ષણુતાઓ સામાન્ય રીતે કેવળ કાદંબનિક હોય છે, અથવા કદંબના-શક્તિથી સંવર્ધિત કરવામાં આવે છે; પરંતુ તેઓનું પોષણ એટલા બધા લાંબા સમય સુધી કરવામાં

કૌશામ્બીની રાણી મૃગાવતી

શ્રીયુત મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી

શંકારૂપી ભૂત—

“અરે દુનિયામાં બળીઆના બે ભાગ છે. સાચની કદર જ નથી। એમાં પણ ‘રાગ, વાગ ને વાંદરા, કદી ન રહે પાંસરા’ એ જનવાયકા ખોટી તો નથી જ.

કળાકાર એટલે એની કંઈ કોમત જ નહીં? કળાને વરેલો આત્મા જ સાચો કળાકાર બની શકે છે, એ આ ધમંડો અને વિલાસમગ્ન રાજવીને ક્યાંથી સમજાય? સાચો કળાકાર પોતાના હાથને જરા પણ લાંછન લાગે તેવું ચિત્ર કદી પણ દોરતો નથી, અને તે જ પ્રમાણે દાતાના સૈન્યા નિરખી, કે ધનના ઢગલા જોઈ, નથી તો કળાનું ખૂન થવા દેતો કે નથી તો એ કળામાં આપનારની શરમથી અશોભનીક આલેખન કરતો. ભાટ-ચારણની બિરુદાવલી જેવું એનું જીવન હોય તો એ સાચો કળાકાર થઈ શકે જ નહીં.

પ્રથમ જિનેશ યુગાદિદેવે જેનું શિક્ષણ પોતાના સંતાનને સ્વમુખે આપ્યું, એ કળાની આજના યુગમાં કેવી વિહંગના પ્રવર્તી રહી છે! કળાના વ્યવસાયમાં પૂર્વજોના આદ્યા આવતા વારસાને પકડી રાખી આજે કેવું જીવન હું જીવું છું! મારા ગૃહ-જીવનમાં આજીવિકાના એ સાધન પ્રત્યે જનસમૂહના દુર્લક્ષ્યથી, હાલના કુરતી કરે તેવી રિયતિ પ્રવર્તતી હોવા છતાં, કોઈકવાર જુએ પેટે સુવાનો વખત આવ્યા છતાં, કળાદેવીને શરમીલા બનવું પડે એ રીતે આલેખન કયું, અને નથી તો એના પ્રત્યેની અથાગ ભક્તિમાં બિજુપ આવવા દીધી!

અહા! પણ આજે મારા એ એકનિષ્ઠ જીવનના બદલામાં મને કેવો શીરપાવ પ્રાપ્ત થયો! મહિના-ઓની મહેનત ઉપર પાણી ફરી વલ્યું! શીર પર વ્યભિચારી જેવું-સહન ન થઈ શકે તેવું-દૂપણ ચોંટયું,

આબુ હોય છે અને તેઓના ઉપર એટલા બધા લાંબા કાળ સુધી વિચારો કરવામાં આવ્યા હોય છે કે તેઓ ખરેખરી હોય એમ તેઓને લાગે છે. આનો ઉપાય આથી તદ્દન વિરુદ્ધ વર્તવામાં એટલે કે પૂર્ણ ગુણોને સ્વીકારવામાં અને કોઈ પણ સ્થૂળતાને વિસારવામાં રહેલો છે. જે તમે ધારતા હો કે તમારા પોતામાં વિલક્ષણતા છે તો યથાક્રમ સ્વાભાવિક વિચાર કરવાની ટેવ પાડો. હમેશાં એમ જ કહો અને એમ જ વિચાર કરો કે “મારામાં કશી વિલક્ષણતા નથી. જે વિલક્ષણતાઓ મારી પ્રગટતે અટકાવે છે તે કાલ્પનિક જ છે. હું પૂર્ણતાની પ્રતિભૂતિ છું અને તેથી મારા માનવા પ્રમાણે મારામાં જે અપૂર્ણતાઓ કે સ્ખલનાઓ રહેલી છે તે ખરેખરી હોઈ શકે જ નહિ; કેમકે મારા અસ્તિત્વનું સત્ય ખરેખરું છે. જે મારા વિચારમાં વિષમભાવનાઓની ઉત્પત્તિ ન હોય તો મારી આસપાસ

તેઓ હોઈ શકે જ નહિ.” જે તમે આગ્રહ-પૂર્વક તેમ જ ઉદ્વેગપૂર્વક મનની અંદર નિરંતર આ પ્રમાણે મનન કરશો તો જે તમને વિષમ લાગે છે તે તમે વિસરી જશો. તે સત્તર અદશ્ય થશે અને તમારામાં તથા બીજા લોકોમાં ઘણો ભેદ નથી એમ ખાતરી થવાથી તમને શુભાવેલી આત્મશ્રદ્ધાની પુનઃ પ્રાપ્તિ થશે.

કેટલીક વખત શરમાળપણું એક વ્યવિસમાન થઈ પડે છે; પરંતુ તે કલ્પનાસૃષ્ટિમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી મનમાંથી તેનો વિચાર કાઢી નાખી તે વ્યાધિને સુગમતાથી વશ કરી શકાય છે. “શરમાળ-પણા તરફ કોઈનું લક્ષ પણ નથી. લોકો એટલા બધા સ્વાર્થપરાયણ છે કે પોતાના હેતુઓ સાધવામાં અલંત પ્રવૃત્તિશીલ રહે છે, જેથી તેઓને શરમાળ-પણા તરફ જોવાનો અવકાશ નથી.” આવા પ્રકારના વિરોધી વિચારને મનમાં સ્થાન આપવાથી શરમાળ-પણાના વ્યાધિનો પરાજય કરી શકાય છે. (ચાલુ)

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અને એટલું જાણે એણે હવે એટલે જે હાથની મદદવડે મારી એ દેવીને રીઝવતો, અને એ દ્વારા જીવનનિર્વાહ અર્થે જે આજીવિકા મેળવતો, તેના આગળાનો હેઠ થયો !

કાલે હું રાજવી જેટલો સમૃદ્ધિશાળી નથી. મારામાં એના પગરખામાં પગ મૂકવાની પણ શક્તિ નથી, છતાં હું પણ એક માનવપ્રાણી છું. મારામાં પણ માન-અપમાનની લાગણી રહી છે. આખરે હું છું એક કલાકાર. કલાકારનું અપમાન એ કળાની દેવીનું અપમાન છે. એ સહ્યું જાય તેમ નથી જ.”

ઉપરના ઉદ્દગાર એક સિદ્ધહસ્ત ચિત્રકારના છે. કૌશામ્બી નગરીના એક મહોદ્ધામાં આવેલ એક નાનકડા આવાસની અટારીએ ઉભેલા એક પ્રૌઢ ચિત્રકારના ચહેરા ઉપર ચિંતાના વાદળ ઘેરાયેલા દૃષ્ટિગોચર થાય છે અને મુખમાંથી ઉપર વળુંવી ગયા તેવા શબ્દો બહાર નીકળી રહ્યાં છે. એ ઉપરથી સહજ અનુમાની શકાય તેમ છે કે એને રાજવી તરફથી ભારે અન્યાય થયો છે.

વાત સાચી છે. કૌશામ્બીપતિ શતાતીકે પોતાના શયનગૃહ સામે આવેલ ખેઠકમાં કળામય ચિત્રો આલેખવા સારુ આ જાણીતા ચિત્રકારને રોક્યો હતો. એણે પણ પોતાના વર્ષોની એકમાત્ર ઉપાસનાને ફળ ખેસવાનો સમય પ્રાપ્ત થયેલ જોષ કુદરતના વિવિધ દર્શ્યો એવી સુંદર રીતે આલેખવા શરૂ કર્યા હતા કે જેથી જોનારના દિલ રંજિત થયા વિના રહેતા નહીં. જનવાયકા એવી હતી કે આ ચિત્રકારને કોઈ દેવી પ્રસન્ન હતી કે જેના સાનિધ્યથી એ આબેહૂય આકૃતિઓ આલેખી શકતો. વાત ગમે તેમ હોય પણ એટલું તો તથ્ય હતું જ કે તે એકાદ નાનકડી સ્ત્રીજના દર્શનથી, એનું આખું ચેતન સ્વરૂપ કલમમાં ઉતારી શકતો અને એ માટે ચિત્રકળાદક્ષ તેમજ સિદ્ધહસ્ત કળાકાર જેવા બિરુદો તેને પ્રાપ્ત થયા હતા. યુવાન વયના આગળે રમતા શતાતીક નૃપને વૈભવ વિલાસ માણવાના સાધનોની ઉણપ નહોતી. અધૂરામાં પૂરું એ હતું કે વૈશાલીપતિ ચેટકરાજની પુત્રી મૃગાવતી સાથે એ લગ્નપ્રત્યયો જોડાયેલ હતો.

મૃગાવતીનું સૌન્દર્ય અજોડ હતું. રમણીઓને તેમના જુદા જુદા અંગોની શોભા આશ્રયી જુદી જુદી રીતે ઉપમાઓ અપાયેલી સાહિત્યના પાત્રો જોવાય છે. જેવી કે ‘મૃગનયની’, ‘કમલલોચના’, ‘ગજગામિની’, ‘અંદકાન્તા’, ‘શશીમુખી’. પણ આ મૃગાવતી તો સર્વાંગે સંપૂર્ણ હોવાથી અને એ સાથે જ્ઞાનગંગામાં આલ્સકાળથી વિહરેલી હોવાથી એના માટે ઉપર વર્ણવી તેવી ઉપમાઓ અધૂરી જણાતી. ટૂંકામાં કહીએ તો મૃગાવતી જેવી રૂપસુંદરીને મેળવીને રાજવી શતાતીક ભાગ્યશાળીઓમાં અગ્રણી બન્યો હતો. જ્યાં દરેક પ્રકારની સાનુકૂળતા વિસ્તરેલી હોય ત્યાં રહેજે મન ચિત્રકળા પ્રતિ આકર્ષાય. એમાં શતાતીક નૃપ અપવાદરૂપ ન ગણાય. મનોહર ચિત્રશાળાના સર્જન માટે સિદ્ધહસ્ત ચિત્રકાર તરફ એની નજર ગઈ, અને જે સમયની આ વાત કરીએ છીએ એ કાળે તો લગભગ પોણાભાગનું ચિત્રકામ પૂરું પણ થવા આવ્યું હતું. ‘ભાગ્યશાળીને ત્યાં જૂત રંગે’ એ જેમ સાચું છે તેમ ‘અભાગીને હાથમાં આવેલ લક્ષ્મી પણ ચાલી જાય’ તે પણ સાચું જ છે. નીતિકારોએ એ માટે મજબૂત ઉદાહરણ આપ્યું છે.

જેના માથે ટાલ પડી છે એવો એક મુસાફર ગ્રીષ્મઋતુમાં બપોરે શિર પર લાગતી ગરમીથી બચવા અને થોડી વિશ્રાન્તિ મેળવવા, એક તાલવૃક્ષના છાયામાં જઈ જરા આડે પડ્યો થયો. પણ નસીબ ચાર ડગલાં આગળનું આગળ એ ન્યાયે ઝાડ ઉપરથી એક પાકું થયેલું ફળ એકાએક ખરી પડી એના વાળવિહૂણા માથા ઉપર પડ્યું અને એનું માથું ફૂટી ગયું ! આ બતાવથી સહજ જોષ શકાય છે કે માત્ર ઉઘમ કારગત નિવડતો નથી, પણ એ સાથે ભાગ્યનો યોગ સંકળાયેલો હોય છે તો જ લાભ મળે છે. એથી જ શાસ્ત્રકારોને થાળી પીટી કહેવું પડ્યું છે કે—

‘જ્યાં જ્યાં નિર્ભાગીના પગલા પડે છે ત્યાં ત્યાં આપદાઓ ખડી થાય છે !’

ચિત્રશાળાની સામે અંતઃપુર હોવાથી એકદમ ત્યાંથી

કૌશામ્બીની રાણી મૃગાવતી

૧૭૭

પસાર થતી રાણી મૃગાવતીના પગનો અંગૂઠો આ ચિત્રકારના જોવામાં આવ્યો. એ ઉપરથી ચિત્રકારે, સર્ગેલા નૈસર્ગિક ચિત્રોને વધુ ઓપ આપવા એના એકાદ ખૂણે રૂપરમણી મૃગાવતીનું મનોહર ચિત્ર આલેખ્યું. તેણીની ડાબી જાગ ઉપર રેખાંકન કરતાં એકે કાળું ટપકું પડી ગયું. ચિત્રકાર પોતાના સર્જનથી ખુશ ખુશ થઈ ગયો. ક્રૂત એને આ કાળું ટપકું ખુશ્યું. એ કાઢી નાંખવા તેણે ત્રણ વાર પ્રયત્ન કર્યો, પણ એ જ્યાં દૂર કરી ચિત્ર કેતું જણાય છે એ જોવા જરા પાછો હોંકે પેણું ટપકું લાં હાજર હોય જ. આ ઉપરથી એણે વિચાર્યું કે મને આબેહૂય ચિત્ર દોરવાનું વરદાન મળ્યું છે એ જોતાં રાણીજીના પગે જરૂર એકાદા તલનું ચિહ્ન હોવું ધટે. એ વિના આવું વારંવાર ઉદ્ભાવે નહીં યથાર્થતા દૂર થવી મુશ્કેલ છે. આમ તલસૂચક ટપકું એ મનોહર ચિત્રમાં કાયમ રહ્યું.

રાજવી જ્યારે જોવા પધાર્યાં સારે કળાકારનું અદ્ભુત સર્જન જોઈ મંત્રમુગ્ધ બની ગયા. એણે ન્યાસ કરી દેવાનો વિચાર પણ કરી ચૂક્યા. ‘કાળનું ભેસવું અને તાડવું પડ્યું’ એ ન્યાયે એકાએક પોતાની પ્રેયસીના ચિત્ર પ્રતિ દૃષ્ટિ ચોંટી રહી. અંતઃપુરમાં વસનાર અને વસાહતકારથી સન્નિજત કામિનીને પગે આવા તલનું ચિહ્ન છે એ આ ચિત્રકાર ક્યાંથી જાણે? નક્કી દાળમાં કંઈ કાળું છે. ‘રાજ કાનના કાચા’ એ જનવાયકા સાવ ખોટી નથી જ. બુદ્ધિશાળી પ્રધાનોવડે જ રાજ્ય સંચાલન સુલભતાથી થઈ શકે છે. બાકી રાજવીઓની સાહ-સિકતા, ઉતાવળીઆપણું અને અદર્શિતાઈથી ત્રિવેણીએ ધણીને કુઆવા દીધા છે. નહિં જેવી વાતમાં વૈરના વટોળ જન્માવ્યા છે અને પ્રજાને બચકર સ્થિતિમાં ધકેલી દીધી છે !

શંકા જન્મી તો જરા ધીરજ રાખી કામ લીધું હોત તો બાવી જે રીતે જોખમકર્તા નિવડ્યું એ ન બનવા પામત. ક્યાં તો ચિત્રકારને પૂછ્યું હતે, કિંવા મૃગાવતી સાથે વાત કરી હોત તો, સહજ

એ શંકાનું નિરાકરણ થઈ જત. પણ ‘ઉતાવળા સો બાવરા’ એ કહેવત શતાતીક નૃપને યાદ આવી જ નહીં. કંઈ પણ ઉચ્ચાર કર્યા વગર ચિત્રશાળા એ છોડી ગયા; અને કોટવાલને, ચિત્રકારે જે હાથે આલેખન કર્યું હતું એ હાથના આંગળા છેદવાનો તેમજ એને કાઢી મૂકવાનો હુકમ કર્યો.

એ કાળ દલીલનો ન હોતો. રાજની આજ્ઞા એટલે અમલ કર્યો જ છૂટકો. કોટવાલ તો ચીઢીનો ચાકર. એના હાથે અમલ થયો અને પૂર્વે જોઈ ગયા તેમ એક સિદ્ધહરત કળાકાર રાજવીનો દુસ્મન બની બેઠો.

જેના અંતરમાં વૈરનો પ્રતિશોષ કરવાની ચિરાગ પ્રગટી ઉઠી છે એવો એ ચિત્રકાર પુનઃ કળાની દેવીને પ્રસન્ન કરવામાં એકતાર બન્યો. એ યુગના વચનોમાં કહીએ તો દેવીએ પ્રસન્ન થઈ, ડાખા હાથે એવી જ કળાકૃતિ આલેખી શક્તીશ એવું વરદાન આપ્યું. આજના વિજ્ઞાન તરફ જોઈ વહીએ તો અભ્યાસના બળે ચિત્રકારે સુંદર ને સચોટ આલેખન કરવાની શક્તિ ખીજી હાથે મેળવી. આ જાતની સિદ્ધિ મેળવી, તેણે પોતાના પરિવાર સહિત કૌશામ્બીમાંથી ઉચાળા ભરવાનું કામ પ્રથમ કર્યું. શતાતીક ભૂપ સાથે જેને વૈમનસ્ય હતું એવા અવર્તાદિશમાં એ આવી પહોંચ્યો. થોડો કાળ એણે ત્યાં ઠરી કામ થતાં લાગ્યો. આ સમય દરમિયાન એના અંતરમાં વૈર લેવાની ચિરાગ સતત જળતી હતી જ્યાં ચિત્રકળા દ્વારા, પોતાની આજીવિકા સરલતાથી ચાલી શકે એવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી કે એણે પોતાને થયેલા અન્યાયનો ઉપાય શોધવામાં ચિત્ર પરોવ્યું. એ જાણતો હતો કે પોતે જે કંઈ કરી શકે તે પોતાની કળાના આધારે જ. આસ-પાસના વાતાવરણમાં પ્રચલિત જનવાયકાથી એ જાણી શક્યો કે આ દેશનો મલિક ચંડપ્રહોત વિલાસી અને કામી છે. તેણે ‘મૃગાવતી’ ને પોતાની રાણી કરવાનો મનોરથ હોય, પણ તેણીની પસંદગી શતાતીક ઉપર ઉતરી; અને પોતાને એની ભગિની ‘શીવા’ સાથે લગ્ન ગ્રંથાથી જોડાવાનું બન્યું. એક રીતે

વર્તમાન સમાચાર

સભાનો વાર્ષિક ઉત્સવ

આ સભાનો ૫૬ મો વાર્ષિક મહોત્સવ જેઠ શુદ્ધ ૨ ના ઉજવવામાં આવતા સભાના સભ્યો તળાબ મુકામે ગયા હતા. ત્યાં ૨૫ વોરા હઠીત્રંગ ઝવેરભાઈ તરફથી મળેલ આર્થિક સહાય તેમજ તેમના ધર્મપત્ની હેમકાર બહેને અપવાની શ. પંદર સોની રકમના વ્યાજમાંથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવેલ તેમજ તાલધ્વજગિરિ ઉપર નવાણું પ્રકારી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

નવવિધાન-પ્રવાસ

ભારતના નવવિધાનના સ્થળોના અવલોકન અને અભ્યાસને અગે ગુજરાત યુવક કોંગ્રેસ તરફથી એક યાત્રા-પ્રવાસ ટ્રેન યોજવામાં આવેલ, જેમાં ભાવનગરના કેટલાક યુવાન ભાગીએ ગયા હતા. કેટલાક વેપારી જૈન યુવાનોએ પણ આ પ્રવાસનો લાભ લીધો હતો.

પ્રવાસે ગયેલ યુવાનોના અનુભવો સાંભળવા માટે તા. ૩૧-૫-૫૫ ના રોજ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તથા શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા તરફથી પ્રસારક સભાના હોલમાં એક બહેર સભા યોજવામાં આવેલ, જેનું પ્રમુખસ્થાન શ્રીયુત્તમ જળવંતરાય મહેતાએ સ્વીકૃત્યું હતું. આ પ્રસંગે પ્રવાસી શ્રી મનુભાઈ શેઠ, શ્રી મોહનલાલ

સલોત તથા શ્રી ચંદ્રકાન્ત શેઠ પ્રવાસના પોતાના અનુભવો રજૂ કર્યા હતા. છેવટ પ્રમુખસ્થાનેથી શ્રી જળવંતરાય મહેતાએ ભારતના ઉત્થાન માટે આજે જે જે નવવિધાનો થઈ રહ્યા છે તેનો સુંદર ખ્યાલ આપ્યો હતો.

પંચાસરા પાર્શ્વનાથ જિનાલયનો

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

મહારાજાધિરાજ શ્રી વનરાજ ચાવડાના સમયમાં આચાર્ય શ્રી શીલગુણસૂરીશ્વરજીના ઉપદેશથી આંધ્રવામાં આવેલ શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથનું ભગ્ય જિનાલય એ પાટણના જિનાલયોમાં અગ્રસ્થાન ભોગવે છે. અતિ પ્રાચીન આ જિનાલયનો જીર્ણોદ્ધાર કરવાની અગત્ય જીમી થતાં આખુસાહેબ પત્રાલાલ પુનમચંદજીએ એક મોટી રકમ કાઢી હતી અને જીર્ણોદ્ધારના કાર્ય માટે ટ્રસ્ટીઓ નિયુક્ત કરી તે રકમ તેઓને સુપ્રત કરવામાં આવેલ.

સં. ૧૯૬૮માં આ મંદિર નવેસરથી તૈયાર કરવાનું નક્કી થતાં કા. વ. પ ના આખુ ભગવાનલાલજી તથા આખુ મોહનલાલજીના હસ્તે તેનું ખાતમુહૂર્ત કરવામાં આવ્યું, અને સવા સાત લાખના ખર્ચે આ ભગ્ય જિનાલય તૈયાર કરવામાં આવ્યું, અને જેઠ શુ. ૫ ના પ્રતિષ્ઠા કરવાનું નક્કી કરવામાં આવતા વૈ. વ. ૧૧ થી ધામધૂમપૂર્વક મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવેલ.

ઉભય 'સાહુભાઈ' ગણાય; આમ છતાં નીતિકારના વચન મુજબ 'કામાંધને લજ્જા કે ભય' હોતો નથી. જળપ્રપંચ કે કૂટનીતિથી એ હજુ પણ રૂપ-શાલિની મૃગાવતીને મેળવવા આતુર હતો.

'ભાવતું હતું ને વૈદે કહ્યું' એ મુજબ ચિત્રકારે 'કાંટાથી કાંટો કહાડવાનો' નિશ્ચય કર્યો. ચંદ્રપ્રભોત શતાતીકના ઉપર ચઢી જાય, અને જળથી મૃગાવતીને હાથ કરે એવો ઉપાય એણે શોધ્યો. 'મૃગાવતી' આમ તો સૌન્દર્યની પ્રતિમા હતી જ અને અંગૂઠા-દશને એનું આભેહ્ય રૂપ ચીતરવાની શક્તિ ચિત્રકારે

મેળવી હતી, એ વાત આપણે જોઈ ગયા છીએ. ચિત્રકારે રાણી મૃગાવતીનું મનોહર ચિત્ર પટ ઉપર આણેખ્યું. જોતાં જ હરકાંઈ મુગ્ધ બની જાય એ રીતે રંગપુરણી કરવામાં અને દેહરચનામાં તથા વસ્ત્ર-પરિધાનમાં જરા પણ કચાશ ન રાખી. ચિત્ર તૈયાર કરી એ પહોંચ્યો રાજ્યો ચંદ્રપ્રભોતના દરબારમાં. માન-અકરામ અને શિરપાવ સારો મળ્યો. એટલું જ નહીં પણ લાંબા કાળની ઇચ્છા પરિપૂર્ણ થવાનો યોગ સાંપડ્યો એ વાત હવે પછી. (ચાલુ)

સ્વીકાર-સમાલોચના

૧૭૮

આ પ્રસંગે આચાર્ય શ્રી વિજયસુમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ, આગમપ્રભાકર મુનિવર્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ, આ. વિજયપ્રતાપસૂરીશ્વરજીના પ્રશિષ્ય મુનિ યશોવિજયજી આદિ મુનિવર્યો ખાસ પધાર્યા હતા.

મહોત્સવ દરમિયાન તા. ૨૫મીએ રથયાત્રાનો વરધોડો ભવ્ય રીતે ચઢાવવામાં આવેલ, વરધોડામાં પંજાબી સંગીતકાર ધનશ્યામની તથા બહેનોની ભજન મંડળી, બાપુ પત્તાલાલના ટ્રસ્ટમાંથી જીર્ણોદ્ધાર કરાવતા બાપુ વિજયકુમાર ભગવાનદાસ ૧૬ ગળદ બેડેલ રથમાં સારથી તરીકે બેડેલ, વગેરે દ્રશ્યો સૌની નજર ખેંચતા હતા. જેઠ શુ. ૫ ના રોજ બાપુ વિજયકુમારના હસ્તે પ્રતિષ્ઠા ધામધૂમધી કરવામાં આવેલ છે.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ દરમિયાન અને ત્યારબાદ આગમપ્રભાકર મુનિવર્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના ચાલુ વ્યાખ્યાનો તથા બહેરે વ્યાખ્યાનનો લાભ પાટણની જનતાએ રસપૂર્વક સારા પ્રમાણમાં લીધો. તેઓશ્રી પ્રતિષ્ઠા બાદ અમદાવાદ તરફ પધાર્યા છે. વિહાર સમયે પાટણે તેઓશ્રીને ભાવ-ભીતી વિદાય આપી અપૂર્વ માન આપ્યું હતું.

સમાધિમંદિરની પ્રતિષ્ઠા

નવયુગપ્રવર્તક યુગવીર આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સં. ૨૦૧૦ ના ભા. વ. ૧૧ ના મુંબઈખાતે કાળધર્મ પામ્યા ત્યારે તેઓશ્રીને અગ્નિસંસ્કાર લાયખાલાખાતે મોતીશા પાકમાં કરવામાં આવેલ અને ગુરુદેવની રચિત કાયમ જળવાય રહે તે માટે આ સ્થળે એક ભવ્ય સમાધિમંદિર બાંધવાનો ઠરાવ કરવામાં આવેલ. આ નિર્ણય મુજબ કળાયુક્ત સમાધિમંદિર તૈયાર કરવામાં આવતા જેઠ શુ. ૧૨ ના ચરણપાદુકા તથા પદ્મ રથાપન ચાલીશ હજારની માનવમેદની વચ્ચે કરવામાં આવેલ છે.

આ પ્રસંગે આ. વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી મ. ના શિષ્યરત્ન ઉપાધ્યાય શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મહારાજ આદિ પધાર્યા હતા.

વિદ્યાર્થિની જૈન સ્કોલરશિપ

મુંબઈ યુનિવર્સિટીની એન્ટ્રન્સ અગર તો એસ. એસ. સી. પરીક્ષામાં સર્વથી વિશેષ ગુણ પ્રાપ્ત કરનાર અને કોલેજમાં આગળ અભ્યાસ કરવાની કમ્પુલ્સરી આપનાર શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થિનીને “શ્રીમતી લીલાવતી ભોળાભાઈ મોહનલાલ ઝવેરી જૈન સ્કોલરશિપ” આપવામાં આવશે. અરજ પત્રક શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ગોવાળીઆ ટેક રોડ, મુંબઈ ૨૬ ની ઓફીસેથી મળશે. અરજપત્રક ૫ મી જુલાઈ ૧૯૫૫ સુધી સ્વીકારવામાં આવશે.

દીક્ષા

મોટામાંઠાનિવાસી શેઠ માણિક્યદ પ્રેમચંદના પુત્ર કેશવજીભાઈને લોનાવાલાખાતે વૈ. શુ. ૭ ના પં. શ્રી ભદ્રકેરવિજયજી મહારાજના હસ્તે દીક્ષા આપવામાં આવતા નવદીક્ષિતનું નામ મુનિ શ્રી વજ્રસેનવિજયજી રાખી તેઓશ્રીને મુનિ શ્રી કુન્દકુન્દવિજયજીના શિષ્ય તરીકે બહેર કરવામાં આવ્યા છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના

Jainism in Gujarat :—લેખક

ચીમનલાલ ભાયલલ શેઠ એમ. એ. એલએલ. બી. બી. ટી. પ્રકાશક: શ્રી ગોડીજી જૈન ટેમ્પલ અને ચેરી-ટીઝના ટ્રસ્ટીઓ, પાયધુની મુંબઈ. ૩. સાઇઝ કાઉન ૧૬, પેજ ૫૪ ૩૦૦, મૂલ્ય રૂ. પાંચ.

ભારતીય સંસ્કૃતિના ઘડતરમાં જૈન સંસ્કૃતિનો ફાળો નોંધપાત્ર છે, તેમ ગુજરાત સંસ્કૃતિના ઘડતરમાં જૈન સંસ્કૃતિ હંમેશાં મહત્વનો ભાગ ભજવતી આવી છે. ગુજરાત સાહિત્ય, ગુજરાત સ્થાપત્ય, ગુજરાત રાજકારણ અને ગુજરાતના દરેક અંગેમાંથી જો જૈન તત્વ બાદ કરવામાં આવે તો જરૂર તે અંગ શીકકું લાગે, પરંતુ આ રીતે હજુ ઐતિહાસિક સંશોધન આપણે કયું નથી.

ભારતીય ઐતિહાસિક સંશોધનના ક્ષેત્રમાં કાયરી રહેલ શ્રી સેન્ટ ઝેરીયસ કોલેજ (મુંબઈ)ના

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પ્રો. રેવ. એચ. હેરસ. એસ. જે. નું ત્રીશ વરસ પહેલાં ઉપરોક્ત બાબત તરફ લક્ષ્ય ખેંચાયું, અને ઉત્તર-દક્ષિણ ભારતના ધડતરમાં જૈન સંસ્કૃતિએ જે ફાળો આપ્યો છે તેનો કડીબદ્ધ ઇતિહાસ તૈયાર કરવાની વિચારણા તેમના શિષ્યવર્ગમાં જાગી. પરિણામે “જૈનીઝમ ઇન નોર્થ ઇન્ડિયા” અને એવા બીજા પ્રકાશનો બહાર આવ્યાં. આ ગ્રંથના લેખક મી. સી. બી. શેઠે પણ જૈનીઝમ ઉપર લખવાની પ્રેરણા મેળવી, અને તેના પરિપાકરૂપ આ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે.

આજથી પાંચ સો વરસ પહેલાં, એટલે ૧૧૦૦ થી ૧૬૦૦ સુધીમાં ગુજરાતના ધડતરમાં જૈનોએ શું ફાળો આપ્યો છે તેનો ખ્યાલ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યો છે એટલે ગુજરાતી સિદ્ધરાજ, કુમારપાળ અને વસ્તુપાળ-તેજપાળના જીવનની કંડિકાઓ આમાં રજૂ કરવામાં આવી છે. વધુમાં વાઘેલા યુગ, સોમસુંદર યુગ અને ૧૪મી-૧૫મી સદીના ઝળકતા જૈનતંત્રનો પણ આમાં ઉલ્લેખ છે. આમ તો ગુજરાતનું ધડતર મોટા ભાગે જૈન કર્મ-વીરાના હાથે જ થયું છે, અને જો ઊંડું સંશોધન કરવામાં આવે તો ગુજરાતના રાજકારણમાં, સ્થાપત્યમાં, સમાજરચનામાં, સાહિત્યધડતરમાં અને તમામ અંગોમાં જૈનોએ આપેલ ફાળો ઘણો મોટો છે, પરંતુ એ દિશામાં હજી પૂરો પ્રયાસ થયો નથી. શ્રીયુત ચીમનભાઈનો આ પ્રથમ પ્રયાસ છે અને પ્રમાણમાં તે સફળ થયો છે તેમ કહી શકાય.

વિજયદેવસૂર સંધે આવું ઉપયોગી સાહિત્ય પ્રગટ કરવાની કાળજી દર્શાવી તે અભિનંદનને પાત્ર છે. ભારતીય સંસ્કૃતિના ધડતરમાં જૈનોએ જે ઉજ્જવળ હિરસો આપ્યો છે તેવું આ રીતે સંશોધન કરીને જનતા સમક્ષ રજૂ કરવાનો આ પ્રયાસ ચાલુ રહે તો એ આવકારદાયક સાહિત્ય-સેવા ગણાશે.

અને તો આ પુસ્તક ગુજરાતીમાં પણ પ્રગટ કરવાની જરૂર છે. અમે લેખક તથા પ્રકાશકને ફરી ધન્યવાદ આપી જનતા આ સાહિત્યને યોગ્ય સત્કાર કરતી રહે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

દૃષ્ટાંત કથાઓ ભા. ૧-૨ લેખક શ્રી નાનાભાઈ ભટ્ટ, પ્રકાશક શ્રી સર્વોદય સહકારી પ્રકાશન સંઘ લિ. રાજકોટ તથા ભાવનગર ભા. ૧ લો. પૃષ્ઠ ૧૦૪ મૂલ્ય ૧-૨-૦. ભા. ૨ જે પૃષ્ઠ ૮૦ મૂલ્ય આના તેર.

ભાગવત પૂરાણના જ્ઞાન અને ભક્તિના રહસ્યો આમજનતાને સરળતાથી સમજાવવા માટે આ કથાઓ લખવામાં આવી છે. શ્રી નાનાભાઈ ભટ્ટનું નામ એક સફળ સાહિત્યસેવક તરીકે સુવિખ્યાત છે. એટલે તેઓશ્રીના હસ્તે લખાએલ આ કથાઓ માટે વધારે કહેવાની અગત્ય નથી. બલકે આ કથાઓ વાંચવા પછી આપણા આગમ સાહિત્યને આમ જનતા સમક્ષ મૂકવા માટે આવી દૃષ્ટાંત કથાઓ જે રચવામાં આવે તો જૈન સાહિત્યના બ્યાપક પ્રચાર માટે એ એક ઉપયોગી પ્રયાસ ગણાશે તેવી પ્રેરણા આ કથાઓમાંથી મળી રહે છે.

શ્રી સજગ્રામભાણા : સંપાદક : મુનિ ચંદન-સાગરજી ગણિવર્ય પ્રકાશક : શ્રી ચંદનસાગર જ્ઞાન-ભંડાર. વેજલપુર (પંચમહાલ). પૃષ્ઠ ૭૬ મૂલ્ય ૦-૧૦-૦.

કેટલીક ઉપયોગી સજગ્રામોનો સંગ્રહ આ નાનકડા ગ્રંથમાં કરવામાં આવ્યો છે.

શ્રી નવરમરણ અને ગૌતમસ્વામીના રાસ : સંપાદક મુનિશ્રી ચંદનસાગરજી મહારાજ. પ્રકાશક : ચંદનસાગર જ્ઞાનભંડાર. વેજલપુર (પંચમહાલ)

નિત્ય રમરણમાં ઉપયોગી થાય તેવો આ નાનકડો સંગ્રહ છે. આવા પ્રકાશનમાં શુદ્ધિ ઉપર વધુ લક્ષ આપવાની જરૂર છે.

જૈનધર્મ ઔર ઉસકા પ્રાચીનત્વ : લેખક : પંન્યાસ શ્રી સુશીલવિજયજી ગણિ. હિન્દીમાં અનુવાદક શ્રી રંજન પરમાર. પ્રકાશક વિજયલાલવર્યસૂરીશ્વરજી જ્ઞાનમંદિર-મોટાદ (સૌરાષ્ટ્ર)

જૈનધર્મની પ્રાચીનતા પૂરવાર કરતા કેટલાક વિધાનો તથા જૈનધર્મની મહત્તા અને પ્રાચીનતાનો સ્વીકાર કરતા જગતના આગેવાન વિદ્વાનોના અભિ-પ્રાયોનો ઉપયોગી સંગ્રહ પંન્યાસશ્રી સુશીલવિજયજી ગણિએ તૈયાર કર્યો હતો તેનો હિન્દી અનુવાદ આ ટ્રેકટમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

॥ ॐ ॥ શ્રેયસ્કર-વિઘ્નહર-શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિનેન્દ્રાય નમઃ ॥

॥ શ્રીમદ્ આચાર્યદેવ-શ્રીવિજયાનંદસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ॥

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરનો

૫૮ મા વર્ષનો

રિપોર્ટ

(સંવત ૨૦૧૦ ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧ થી આસો વદિ ૦) સુધી)

માન્યવર પ્રમુખ મહાશય અને પ્રિય સભાસદ બંધુઓ—

પરમ આરાધનીય દેવ, ગુરુ અને ધર્મ-એ રત્નત્રયીની પવિત્ર ભક્તિ કરતી, તેમની પરમકૃપાથી દ્વિવસાનુદિવસ પ્રતિષ્ઠા તેમજ ગૌરવમાં અભિવૃદ્ધિ કરતી આપણી સભાનો અઢાવનમા વર્ષનો આવક-નવક, કાર્યવાહી તેમજ સરવૈયું વગેરેનો રિપોર્ટ રજૂ કરતાં અમે અત્યંત હર્ષની લાગણી અભિવ્યક્ત કરીએ છીએ.

આગલા વર્ષેની કાર્યવાહીથી આપ તે તે વર્ષના પ્રગટ થયેલા રિપોર્ટથી પૂર્ણ પરિચિત છો. પ્રસ્તુત અઢાવનમા વર્ષમાં થયેલી કાર્યવાહી અને આવતા વર્ષનું બજેટ આપ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવે છે, જેથી આપને ખાતરી થશે કે આપ સર્વના સહકારથી અને પૂજ્ય ગુરુદેવની અસીમ સહકૃપાથી સભાના ઉત્તરોત્તર વિકાસમાં અભિવૃદ્ધિ થતી જાય છે.

સભા હસ્તકના કાર્યોમાં અને તેમાં જ ખાસ કરીને જ્ઞાનોદ્ધાર (જ્ઞાનભક્તિ, સાહિત્ય પ્રકાશન) સંબંધમાં પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવોની સલાહ-સચવાને અનુસરવામાં આવે છે. લોકાપવાદનો પણ વિચાર કરીને સભાની લેવડ-દેવડ તથા વહીવટ સુવ્યવસ્થિત રીતે ચલાવવામાં આવે છે; તેમજ ધાર્મિક ફરમાનને કાંઈ પણ જાતની અડચણ ન આવે તેનો પણ પૂરેપૂરો ખ્યાલ રાખવામાં આવે છે.

સ્થાપના—આ સભાની સ્થાપના વિ. સં. ૧૯૫૨ ના દ્વિતીય જેઠ શુદ્ધ બીજના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (શ્રી આત્મારામજી) મહારાજના પુણ્ય-નામાભિધાનથી ગુરુભક્તિ નિમિત્તે, તેમના સ્વર્ગવાસ પછી માત્ર પચીસમે દિવસે મંગળ મુહૂર્તે કરવામાં આવેલ છે. આજે આ સંસ્થા ૫૮ વર્ષ પરિપૂર્ણ કરી ગ્રોગણસાઠમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે તે પરમકૃપાળુ ગુરુદેવની અતિમ કૃપાનું જ ફળ છે.

૨

ઉદ્દેશ—જૈનશાસ્ત્રો અને સાહિત્યનો ફેલાવો જૈન તેમજ જૈનેતરોમાં ભારત તેમજ પરદેશમાં થાય તથા સમાજમાં જ્ઞાન તથા ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કુળવણી વધે તે આ સંસ્થાનો ઉદ્દેશ છે અને આ ઉદ્દેશ સફળ કરવા તેને લગતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવી તે આ સંસ્થાનું કાર્યક્ષેત્ર છે.

સભ્યોના પ્રકારો—

એકવીશ વર્ષની ઉંમર પૂરી કરી હોય તેવી કોઈ પણ જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વ્યક્તિ (પુરુષ અથવા સ્ત્રી) અથવા જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક સંઘ, સંસ્થા કે જ્ઞાનભંડાર નીચે મુજબ આ સંસ્થાના સભ્ય થઈ શકશે.

(૧) આ સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૫૦૧) કે તેથી વધારે રકમ આપનાર આ સંસ્થાના આશ્રયદાતા (Patron) ગણાશે.

નોંધ—સંઘ, સંસ્થા કે જ્ઞાનભંડાર આશ્રયદાતા થઈ શકશે નહીં.

(૨) આ સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૧૦૧) થી ૫૦૦) સુધીની રકમ આપનાર આ સંસ્થાના આજીવન સભ્ય (Life member) ગણાશે.

નોંધ—કોઈ પણ સંઘ આજીવન સભ્ય થઈ શકશે નહીં. જાહેર જ્ઞાનભંડારને કે સંસ્થાને વ્યવસ્થાપક સમિતિની મંજૂરી લઈને આજીવન સભ્ય કરી શકાશે.

સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૫૧) આપી બીજા વર્ગના આજીવન સભ્યો બનાવવાનો વર્ગ હાલ બંધ છે, પરંતુ અગાઉ થયેલ બીજા વર્ગના આજીવન સભ્યો સભ્ય તરીકેના તમામ હક્કો કાયમ ભોગવી શકશે.

(૩) આ સંસ્થાને વાર્ષિક રૂ. ૫) નું લવાજમ ભરનાર સામાન્ય સભ્ય (ordinary member) ગણાશે.

નોંધ—જે વર્ષમાં લવાજમ ભરાયું હશે તે જ વર્ષમાં લવાજમ ભરનાર સામાન્ય સભ્યના હક્કો ભોગવી શકશે. લવાજમ ગમે તે માસમાં ભરાયું હશે છતાં તે લવાજમ સંસ્થાના ચાલુ વર્ષનું લવાજમ ગણાશે. અને સભ્યપદ તે વર્ષના આસો વદી અમાસે પૂરું થશે. જેમનું લવાજમ સંસ્થાના ચોપડે જમા નહીં થયું હોય, તેઓ સામાન્ય સભ્ય તરીકેના હક્કો ભોગવી શકશે નહીં.

અમોને જણાવતા અતિથય આનંદ તો એ હકીકતને અંગે થાય છે કે—ઉચ્ચ કોટિના અનુપમ અને ઉપયોગી પુસ્તકોના પ્રકાશનથી તેમજ દેવગુરુલક્ષિત તેમજ કેટલેક અંશે અપાતી ભેટની ખુકોના કારણે સમામાં સમાસદ બંધુઓની સંખ્યામાં ગણનાપાત્ર વૃદ્ધિ થતી જાય છે.

સં. ૨૦૧૦ ની સાલ સુધીમાં થયેલ પેટ્રન સાહેબોની નામાવલિ

૧ શેઠ ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી બી. એ.	૭ રાવ બહાદુર શેઠ નાનજીભાઈ લઘાભાઈ
૨ રાવ સાહેબ શેઠ કાન્તિલાલ ઇશ્વરલાલ	૮ શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ
જે. પી.	૯ ,, પદમશીભાઈ પ્રેમજીભાઈ
૩ શેઠ માણેકચંદ જેચંદભાઈ	૧૦ ,, રમણિકલાલ ભોગીલાલભાઈ
૪ ,, રતીલાલ વાડીલાલ	૧૧ ,, મોહનલાલ તારાચંદ જે. પી.
૫ ,, માણેકલાલ ચુનીલાલ જે. પી.	૧૨ ,, ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ
૬ ,, કાન્તિલાલ બકેરદાસ	૧૩ ,, ચંદુલાલ ટી. શાહ જે. પી.

૩

૧૪ શેઠ રમણિકલાલ નાનચંદ	૪૧ શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવી
૧૫ ,, દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ	૪૨ ડૉક્ટર સાહેબ વદલભદાસ નેણશીભાઈ મહેતા
૧૬ ,, દલીચંદ પુરુષોત્તમદાસ	૪૩ શેઠ સકરચંદ મોતીલાલ મૂળજી
૧૭ ,, ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરા	૪૪ ,, પ્રાગજીભાઈ ઝવેરચંદ
૧૮ રાવ બહાદુર શેઠશ્રી જીવતલાલ પ્રતાપશી	૪૫ ,, ખીમચંદ લલ્લુભાઈ
૧૯ શેઠ અમૃતલાલ કાલીદાસ	૪૬ ,, પુરુષોત્તમ સુરચંદ
૨૦ ,, ખુશાલદાસ ખેંગારભાઈ	૪૭ ,, કેશવજીભાઈ નેમચંદ
૨૧ ,, કાન્તિલાલ જેશીંગભાઈ	૪૮ ,, હાથીભાઈ ગણાલચંદ
૨૨ ,, ચંદ્રકાન્તભાઈ ઉજમશી	૪૯ ,, અમૃતલાલ ફૂલચંદ
૨૩ ,, પુંબભાઈ દીપચંદ	૫૦ ,, લગુભાઈ ચુનીલાલ સુતરીયા
૨૪ ,, લક્ષ્મીચંદ દુર્લભદાસ	૫૧ ,, વનમાળી ઝવેરચંદ મુંબઈ
૨૫ ,, કેશવલાલ લલ્લુભાઈ	૫૨ ,, બકુભાઈ મણિલાલ અમદાવાદ
૨૬ શાહ ઓધવજી ધનજીભાઈ સોલિસિટર	૫૩ ,, અમીચંદ મોતીચંદ સરવૈયા
૨૭ શેઠ મણિલાલ વનમાળીદાસ ખી. એ.	૫૪ ,, રમણલાલ જેશંગભાઈ ઉગરચંદ મુંબઈ
૨૮ ,, સારાભાઈ હઠીસીંગ	૫૫ ,, મગનલાલ મૂળચંદભાઈ મુંબઈ
૨૯ ,, રમણભાઈ દલસુખભાઈ	૫૬ ,, નરોત્તમદાસ શામજીભાઈ
૩૦ ,, જમનાદાસ મોનજીભાઈ ઝવેરી	
૩૧ ,, વીરચંદ પાનાચંદ	ભાવનગર
૩૨ ,, હીરાલાલ અમૃતલાલ ખી. એ.	૫૭ ,, કેશવલાલ ખુલાખીદાસ
૩૩ મહેતા ગિરધરલાલ દીપચંદ કમળેજવાળા	૫૮ ,, મોહોલાલ મગનલાલ
૩૪ ,, લવજીભાઈ રાયચંદ	૫૯ ,, ચીમનલાલ મગનલાલ
૩૫ ,, પાનાચંદ લલ્લુભાઈ	૬૦ ,, રતિલાલ ચત્રજી
૩૬ શેઠ કર્તુરભાઈ લાલભાઈ	૬૧ ,, પોપટલાલ ગિરધરલાલ
૩૭ ,, પરશોત્તમદાસ મનસુખલાલ ગાંધી	૬૨ ,, કાન્તિલાલ હીરાલાલ કુસુમગર
તારવાળા	૬૩ ,, સાકરલાલ ગાંડાલાલ વેલાણી
૩૮ મહેતા મનસુખલાલ દીપચંદ કમળેજવાળા	૬૪ ,, હરખચંદ વીરચંદ
૩૯ શેઠ છોટાલાલ મગનલાલ	૬૫ ,, ચંદુલાલભાઈ વર્ધમાન
૪૦ ,, માણેકચંદ પોપટલાલ થાનગઢવાળા	૬૬ ,, છોટાલાલ ભાઈચંદભાઈ

સં. ૨૦૧૦ ની આખરે ૬૬ પેટ્રો, ૫૫૦ પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, *૧૦૭ ખીજ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, *૬ ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો અને ૧૩ વાર્ષિક સભાસદો મળી કુલ ૭૪૨ સભાસદો

* ખીજ તથા ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોના વર્ગ કમી કરવામાં આવ્યો છે.

૪

છે. ચારપછી સં. ૨૦૧૧ માં થયેલા પેટ્રોનો, લાઇફ મેમ્બર્સ વિગેરેના નામો આવતા રિપોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવશે.

ઉપર પ્રમાણે આ સંસ્થાના સભાસદો માત્ર સૌરાષ્ટ્ર-ગુજરાતના નથી પરંતુ હિંદલરના મુખ્ય મુખ્ય પ્રાન્તો તેમજ અગ્રગણ્ય શહેરો જેવાં કે મુંબઈ, કલકત્તા, બેંગ્લોર, મદ્રાસ, દીલ્હી, કાનપુર, અમદાવાદ, આગ્રા, પાટણ વગેરે અનેક સ્થળોના અધ્યક્ષો, સદ્ગૃહસ્થો, ઉદ્યોગપતિઓ, પુણ્યપ્રભાવક પુરુષો સભાસદ થયેલ છે. આ ઉપરાંત જૈન બહેનો પણ આ સભામાં સભાસદ તરીકે નોંધાયેલ છે. અને કોઈ કોઈ ગ્રેન્ડયુએટ થયેલ બહેનો પણ સભાસદ તરીકે આ સભામાં જોડાયેલ છે, જે સભાને માટે પણ ગૌરવ લેવા જેવી હકીકત છે.

બેટ પુસ્તકોનો અનરો અને અપૂર્વ લાભ—આ સભા તરફથી પ્રકાશિત થતી શ્રી જૈન આત્માનંદ ગ્રંથમાળાના ગુજરાતી ભાષાંતરના ચરિત્રો, ઐતિહાસિક સાહિત્યના ગ્રંથો, બોધક ગ્રંથો, આદર્શ જીવનવૃત્તાંતો તેમજ શ્રી ઉપયોગી ચરિત્રો, તત્વજ્ઞાનના ગ્રંથો વગેરે પેટ્રન અધ્યક્ષો અને લાઇફ મેમ્બર્સ વગેરેને સભાના ધારાધોરણ પ્રમાણે બેટ આપવામાં આવેલ છે.

સં. ૨૦૦૩* થી સં. ૨૦૧૦ સુધીના આઠ વર્ષમાં માનવંતા સભાસદોને રૂ. ૩૪૭૫૮) ના પુસ્તકો બેટ તરીકે અપાયા છે તેને લગતી હકીકત આ સાથેના સૂચિપત્રમાં આપવામાં આવી છે.

અપાતા બેટના પુસ્તકોથી મેમ્બરોને આર્થિક દૃષ્ટિએ લાભ મળવા ઉપરાંત તે તે શ્રેષ્ઠ કોટિના પુસ્તકોના વાંચન, મનન ને નિદિધ્યાસનથી આત્મકલ્યાણ સધાય છે, જીવનનું ઘડતર થાય છે, ન્યાય અને નીતિના આચરણમાં પ્રગતિ સધાય છે. ભવિષ્યમાં પણ આવા ઉચ્ચ કોટિના ગ્રંથો બેટ આપવાની અમારી અભિલાષા છે. કેટલાક વખતથી દરેક વસ્તુઓ તેમાં છાપકામ, ચિત્રો, ખ્લોક વગેરેની સખ્ત મોંઘવારી ચાલતી હોવાથી તેમજ વ્યાપારી સ્થિતિ પણ મંદ હોવાથી સભાનું સાહિત્ય પ્રકાશનનું કાર્ય કંઈક મંદ ચાલે છે. જે જે પ્રકાશનો કરવામાં આવ્યા છે અને આવશે તેની નોંધ દરવર્ષના રિપોર્ટમાં જણાવવામાં આવે છે. દાનવીર ગૃહસ્થો અને સાહિત્યપ્રિય સજ્જનો અમને પૂર્ણ સહકાર આપી જ્ઞાનભક્તિ તેમજ ગુરુભક્તિના અમારા કાર્યમાં પૂરેપૂરો સહકાર આપે તેવી વિનંતિ છે.

સભાની આર્થિક સ્થિતિ—સભા પાસે નાણાનું જે ભંડોળ છે, તેને ધારાધોરણ અનુસાર સમય તથા સંયોગોનો પૂરતો વિચાર કરીને સભાએ પોતાના હસ્તકની મોટી રકમને સ્થાવર મિલ્કતમાં રોકી છે, જેની વિગત નીચે જણાવવામાં આવી છે.

સભા હસ્તક ત્રણ મકાનો છે (૧) શ્રી આત્માનંદ જૈન ભવન, જેમાં સભાની એક્ઝિસ બેસે છે અને વહીવટી કાર્ય ચાલે છે. (૨) તેની જ બાજુનું આત્મકાન્તિ-જ્ઞાનમંદિર છે, જે કાયરપ્રક મકાનને અંધાવતા આશરે બાવીશ હજાર રૂપિયાનો ખર્ચ થયો છે, તે જ્ઞાનમંદિરમાં લોખંડના કપાટમાં હસ્તલિખિત પ્રતોને સુરક્ષિત રાખવામાં આવે છે. (૩) શ્રી આત્માનંદ પુણ્ય ભવન, જે મામા કોશ રોડ જેવા મુખ્ય રસ્તા પર આવેલ છે.

આ ઉપરાંત પ્રકાશન કાર્ય માટે તેમજ વહીવટી ખર્ચ માટે જે રકમની જરૂર પડે તે રકમ સદ્દર બેંકમાં રાખવામાં આવે છે.

* સં. ૨૦૦૩ ની સાલ પહેલાં અપાયેલા બેટ-પુસ્તકની હકીકત તેમજ ક્રોમત વગેરે અલગ સમજવી.

૫

બંધારણ

ભવિષ્યમાં સભાના ઉદ્દેશો પ્રમાણેની કાર્યવાહી તેમજ આર્થિક બાબત વગેરે સુવ્યવસ્થિત રીતે જળવાઈ રહે તે માટે સભાનું નવું બંધારણ કાયદાશાસ્ત્રીની સલાહ પ્રમાણે તૈયાર કરી, જનરલ મિટીંગમાં પસાર કરાવી સૌરાષ્ટ્ર સરકાર પાસે રજીસ્ટર કરાવી લેવામાં આવ્યું છે, જે બંધારણ મુજબ સં. ૨૦૧૧ ના કાર્તિક શદિ ૧ થી કાર્યવાહી ચાલુ કરવામાં આવી છે.

આ માટે બંધારણ કમિટીના સભ્યો (૧) શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી કાપડિયા, (૨) શ્રી ખીમચંદ ચાંપશી શાહ એમ. એ. અને (૩) શ્રી વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ ખી. એ. તથા (૪) વકીલ શ્રી ભાઈચંદ અમરચંદ શાહ ખી. એ. એલ.એલ. ખી. એ સર્વેનો આભાર માનવામાં આવે છે.

પ્રકાશન વિભાગ.

સભા હસ્તક હાલ ત્રણ પ્રકારના સાહિત્યોદ્ધાર તેમજ પુસ્તક પ્રકાશનનાં ખાતાં છે

(૧) શ્રી આત્માનંદ સંસ્કૃત ગ્રંથમાળા—જેમાં પૂર્વાચાર્યોક્ત મૂળ, ટીકા, તત્ત્વજ્ઞાન, ગણિત, કર્મવાદ, નાટક, કાવ્ય વગેરે ગ્રંથો છપાય છે. આ કાર્ય સં. ૧૯૬૬ થી શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. અભ્યારસુધી આ ગ્રંથમાળાદ્વારા હર ની સંખ્યામાં પુસ્તક-પ્રકાશન થયું છે, જેનો સગવડ પ્રમાણે કેટલોક ભાગ પ્રચાર તરીકે ભેટ પણ આપવામાં આવેલ છે. પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજો, જૈન વિદ્વાનો, જૈનેતર સ્કોલરો, લાઇબ્રેરીઓ તેમજ જ્ઞાનભંડારોને આ ગ્રંથમાળામાંથી અભ્યારસુધીમાં શ. ૩૪૪૨૫) રૂપિયાના ગ્રંથો ભેટ તરીકે અપાયા છે. માત્ર ભારતવર્ષમાં નહિ પરંતુ અમેરિકા, ઓસ્ટ્રેલિયા, ચીન, જાપાન અને ટ્રિબેટની સરકારી લાઇબ્રેરીમાં આ પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે અને તે તે દેશના દર્શનશાસ્ત્રીઓએ આ શ્રેષ્ઠ કોટિના ઉત્તમ પ્રકાશનોની મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરી છે, જેને લગતી હકીકત આપણી સભાના મુખપત્ર “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માં પ્રગટ થતી રહે છે. આપણું માસિક “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” અમેરિકાની સરકારી લાઇબ્રેરીમાં પણ જાય છે, જે તેની પ્રસિદ્ધિનું સુચિત્ત છે. અમારી ઇચ્છા આ કાર્યને ભવિષ્યમાં વિશેષ ને વિશેષ ફળદાયક બનાવવાની છે.

હાલમાં શ્રી દ્વાદશારનચક્રસાર ગ્રંથ (મૂળ)—ઉચ્ચ કોટિનો, વિશાળ અને જૈન દર્શનનો ન્યાયનો અનુપમ ગ્રંથ પરમ પૂજ્ય “આગમપ્રભાકર” મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ તેમજ પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી જગન્નિજયજી મહારાજશ્રીના અથાગ પરિશ્રમ અને અપ્રતિમ કાળજીથી નિર્ણયસાગર પ્રેસ-મુંબઈમાં ઊંચા ટકાઉ કાગળો પર દેવનાગરી લિપિમાં છપાઈ રહ્યો છે. આ ગ્રંથ અતિ વિસ્તૃત હોવાથી ક્રમશઃ પ્રગટ થશે. આ અનુપમ ગ્રંથ જેમ બને તેમ શીઘ્ર પ્રગટ કરવાની તૈયારી ચાલે છે. જ્યારે આ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધિ પામશે ત્યારે જૈન દર્શનશાસ્ત્રીઓ જ નહિ પરંતુ પરદેશી વિદ્વાન સ્કોલરો અને દર્શનશાસ્ત્રના અભ્યાસકો આ ગ્રંથની પૂરેપૂરી પ્રશંસા કર્યાં સિવાય રહી શકશે નહિ. આ કાર્ય માટે બંને પૂજ્ય ગુરુવર્યોનો આભાર માનીએ છીએ.

(૨) શ્રી જૈન આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દ સિરીઝમાં શ્રી ત્રિપદિ શલાકાપુરુષ ચરિત્રના આગળના પાંચમા પર્વથી છપાવવા સંબંધી વિચારણા ચાલી રહી છે. આર્થિક સહાય અને મોંઘવારીને કારણે હાલ આ કાર્ય અટક્યું છે.

ઉપર જણાવેલા આ બંને ખાતાઓનો માત્ર વહીવટ આ સભા કરે છે.

૬

(૩) શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથમાળા—આ સભાની માલીકીનું ખાતું છે. આ ખાતામાં સિરિઝ તરીકે અગાઉ આપેલ રકમમાંથી અથવા બીજી રીતે મળતી સહાયમાંથી પૂર્વાચાર્યકૃત ગ્રંથોના અનુવાદો, ઐતિહાસિક કથાઓ, જીવનચરિત્રો, સત્વશાળી નરરત્નો, તીર્થંકર ભગવંતોના ચરિત્રો, ઉપદેશક પુસ્તકો, સતી-ચરિત્રો પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે અને સભાના નિયમ મુજબ પેટ્રોલ, લાઇફ મેમ્બરો, પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજો, જૈનેતર વિદ્વાનો, જ્ઞાનભંડારો વગેરેને ભેટ આપવામાં આવે છે. અભારસુધીમાં આ ગ્રંથમાળામાં ૯૮ પુસ્તકો પ્રકાશિત થયા છે.

સભાના સાહિત્ય-પ્રકાશનની સમાજમાં મુક્તકંઠે પ્રશંસા થઇ રહી છે. આવા સાહિત્ય-પ્રકાશન માટે જ્યારે જ્યારે સારા અભિપ્રાયો મળે ત્યારે તે અભિપ્રાયો વખતોવખત સભાના માસિક “શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ” માં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી કથારત્ન કોષનો બીજો અંશ છપાય છે તેમજ શ્રીસોમપ્રભાચાર્યરાયત શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્રનું ભાષાંતર તૈયાર થઇ રહ્યું છે અને તે પ્રકાશિત કરવા માટે પ્રયત્ન પણ ચાલુ છે. આ ગ્રંથમાં સહાય મળ્યેથી પ્રકાશિત કરવામાં આવશે. દેશ-કાળ ને સંયોગો બદલાયા છે, છતાં સભા પોતાનું પુસ્તક-પ્રસિદ્ધિનું કાર્ય યથાશક્તિ કરી રહી છે, તે હકીકત આપ સર્વને સુવિદિત જ છે.

શ્રી આત્મારામજી જૈન ફ્રી લાઇબ્રેરી

રૂપિયા	વર્ગ	પુસ્તક
૫૫૬૦૧	વર્ગ ૧ લો જૈનધર્મ	૩૫૦૧
૧૪૨૯૧૪	વર્ગ ૧ લો જી હાપેસ પ્રતો	૯૩૦
૧૬૪૬૧૧	વર્ગ ૨ જો હાપેલ આગમો	૩૦૧
	વર્ગ ૩ જો હસ્તલિખિત પ્રતો	૧૩૨૫ શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજ ૨૧૦ શ્રી લખિવિજયજી મહારાજ ૨૦૧ સભાની
૧૭૨૧૧૧	વર્ગ ૪ થો સંસ્કૃત	૫૧૮
૬૧૪૮૪	વર્ગ ૫ મો જુદા જુદા સાહિત્યના નીતિ— નોવેલ વગેરે	૩૮૦૦
૭૭૫૧	વર્ગ ૬ ટ્વો અંગ્રેજી	૨૫૬
૧૨૭૪૧૧	વર્ગ ૭ મો માસિકની કાષ્ઠલો	૫૧૨
૬૭૧૧	વર્ગ ૮ મો હિંદી	૩૨૭
૧૪૦૧	વર્ગ ૯ મો બાળ વર્ગ	૨૭૭

કુલ રૂ. ૧૯૩૯૮)

કુલ પુસ્તકો ૧૨૧૫૮

સં. ૨૦૧૦ માં વાંચન માટે કુલ જુદા ૨૮૯૭ ઇસ્તુ થઇ હતી.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ—(માસિક) સભાના મુખપત્ર તરીકે આ માસિક આવન વર્ષથી નિયમિત પ્રગટ થાય છે, તેમાં તત્ત્વજ્ઞાન, હિતશિક્ષાપ્રદ અને આધ્યાત્મિક સામગ્રી પીરસવામાં આવે છે. સભાના સભાસદોને ભેટ આપવામાં આવે છે અને વાર્ષિક ગ્રાહકોને માત્ર ત્રણ રૂપિયાના લવાજમથી

૭

આપવામાં આવે છે. તે ઉપરાંત ભેટ પુસ્તક પણ આપવામાં આવે છે. માસિકને વિશેષ સમૃદ્ધ અને ઉપયોગી સાહિત્યથી અલંકૃત કરવાના અમારા મતોરથ છે, જેમ જેમ છાપકામ અને કાગળ વગેરેની મોંઘવારી ઘટતી જશે તેમ તેમ તેની પૃથક્કામ વધારવામાં આવશે. હાલ જે પદ્ધતિએ માસિક છપાય છે તેમાં વિદ્વાન્ મુનિરાજે, સાહિત્યકારો, ઉચ્ચ કેળવણી પામેલા ગ્રેજ્યુએટો અને પ્રોફેસરો વગેરેના સુવાચ્ય લેખો પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

આભારદર્શન—જૈન સમાજમાં ગણનાપાત્ર વિદ્વાન્ સાક્ષરોત્તમ “આગમપ્રભાકર” પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજશ્રીની અનુપમ કૃપા આ સભા પરત્વે છે. સભા દ્વારા જે સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, મૂળ કે ટીકાના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે અને થઈ રહ્યા છે, તેનું સંશોધન-સંપાદન વગેરે કાર્યો તેઓશ્રી જ કરે છે. તેઓશ્રીના સંપાદિત કરેલા ગ્રંથોની દેશ-દેશાવરમાં મુકત કંઠે પ્રશંસા થઈ રહી છે. જેસલમેરના અતિપ્રાચીન અને વિશાળ જ્ઞાનભંડારનું તેઓશ્રીનું તાજેતરનું સંશોધન કાર્ય જૈન સમાજને સુવિદિત છે. જૈન સમાજનું એ સદ્ભાગ્ય છે કે—અવિરત કાર્યકર અને સાહિત્યોદ્ધારક “આગમપ્રભાકર” મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી જેવા મુનિરત્ન તેમને સંપડેલ છે. હાલ તેઓશ્રી પૂજ્ય આગમોની શુદ્ધિ અને ઉદ્ધાર માટે સખ પ્રયત્ન સેવી રહ્યા છે. આપણી સભા તેઓશ્રીની અનુપમ અને અતીવ આભારી છે.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકસ્તુરસૂરિજી મહારાજશ્રીની અસીમ કૃપા સભા પરત્વે હતી. થોડા સમય પૂર્વે પાલનપુરખાતે તેઓશ્રી સ્વર્ગવાસી થયા છે, જેથી સભાને તેમની ખરેખરી ખોટ પડી છે. પાલનપુરના જૈન સંધિ તેઓશ્રીની ભક્તિ નિમિત્તે તેમજ સ્મરણાર્થે એક ફંડ એકત્ર કરેલ છે. આ ફંડની સહાયથી સ્વ. પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજના પૂર્વે પ્રગટ થયેલા “જ્ઞાનપ્રદીપ” પુસ્તકના ત્રણ ભાગો તેમજ કેટલાક સ્તવનો, પદો વગેરેનો સંગ્રહ કરી, આ સર્વ ફક્ત એક જ વિશાળ ને દળદાર પુસ્તકમાં એકત્ર રીતે પ્રસિદ્ધ થાય તેવી યોજના કરી સભાને આર્થિક સહાય આપવામાં આવી છે જેને પરિણામે તે વિશાળ ને ઉપદેશાત્મક ગ્રંથ છપાઈ રહ્યો છે, જે થોડા સમયમાં પ્રકટ કરવામાં આવશે. આ આર્થિક સહાય માટે સભા શ્રી પાલનપુર સંઘની ઋણી છે.

યુગવીર, પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનો પ્રથમથી જ આ સભા પરત્વે અનહદ ઉપકાર હતો. ગત વર્ષમાં મુંબઈમાં તેઓ પૂજ્યશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થતાં જૈન સમાજને તેમજ આ સભાને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. તેઓ પૂજ્યશ્રીએ નૂતન જનમંદિરો, જીર્ણોદ્ધારો, ધાર્મિક તેમજ વ્યાવહારિક ઉભય પ્રકારની કેળવણી માટે પંચજન્ય, મારવાડ, યુજરાત વગેરે અનેક સ્થળે જૈન કોલેજો, હાઈસ્કૂલો, પાઠશાળાઓ, લાઇબ્રેરીઓ, ઉદ્યોગશાળાઓ અને જૈન બંધુઓની રાહત માટે અનેક ખાતાઓ, તેમજ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જેવી ઉપયોગી સંસ્થાનું સ્થાપન કરીને જે પરમોપકાર કરેલ છે, તે અવર્ણનીય છે, પરંતુ **જાતસ્ય દિ ધ્રુવં મૃત્યુઃ** । એ ન્યાયે ભાવીભાવ બળવાન હોવાથી તેઓશ્રી ગતવર્ષમાં મુંબઈખાતે સમાધિપૂર્વક ભાદરવા વદિ ૧૧ ના રોજ સ્વર્ગસ્થ થયા છે. તેઓશ્રીના પુનિત આત્માને અનંત અખંડ શાન્તિ પ્રાપ્ત થાઓ તેવી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

કેળવણીને ઉત્તેજન—

આ યુગમાં “કેળવણી” એ અગત્યનું અંગ ગણાય છે. સભાએ કેળવણીને ઉત્તેજન આપવા માટે વર્ષો પૂર્વેથી પ્રયાસ શરૂ કરેલ છે. વ્યાવહારિક તેમજ ધાર્મિક ઉભય પ્રકારની કેળવણીને ઉત્તેજન

૯

અપાય છે અને સભાની તે પ્રશસ્ત પદ્ધતિ જોઈને સભાને સહાયક-ફંડો મળેલાં છે, જેનો સફળ્ય કરવામાં આવે છે.

આ સભાએ સભાસદો દ્વારા ઉદ્ભવ કરેલું પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તક મુનિરાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ સ્મારક કેળવણી ફંડના વ્યાજમાંથી સભાએ કરેલ ઠરાવ મુજબ તેમજ સભાને સ્વ. શેઠ દેવચંદ દામજીએ સુપ્રત કરેલ રકમના વ્યાજમાંથી મેટ્રિકમાં પ્રથમ તેમજ દ્વિતીય નંબરે પાસ થનાર શ્વે. મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીને પ્રવર્તકશ્રીની સ્વર્ગવાસતિથિ અષાઠ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ જાહેર મેળાવડો યોજીને ચંદ્રકો આપવાનું લક્ષ્ય રાખવામાં આવ્યું છે.

તદુપરાંત શ્રી મૂળચંદભાઈ સ્મારક કેળવણી ફંડ, બાબુ પ્રતાપચંદજી ગુલાબચંદજી કેળવણી ફંડના વ્યાજમાંથી તેમજ સભાના પોતાના તરફથી અને પ્રકારનો કેળવણીના ઉત્તેજનાથે સ્કોલરશિપો, પુસ્તકો વગેરે જૈન વિદ્યાર્થીઓને પ્રતિવર્ષ આપવામાં આવે છે.

તેમજ અત્રે ચાલતી શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન સામાયિકશાળાને રૂ. ૨૦) તેમજ શ્રી ઉજ્જવળાઈ જૈન કન્યાશાળાને રૂ. ૧૨૫) પ્રતિવર્ષ ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

રાહત ફંડ—

શ્રી ખોડીદાસ ધરમચંદ જૈન બંધુઓ મારેલું રાહત ફંડ તેમજ ભારત આઝાદ થયું તેની પુજાથી નિમિત્તે આઝાદ દિને સભાએ અલગ મૂકેલ રકમના વ્યાજમાંથી જરૂરિયાતવાળા જૈન બંધુઓને રાહત આપવામાં આવે છે. આજના યુગમાં “ રાહત ” કાર્ય જરૂરી અને આવશ્યક બન્યું છે તો આ ફંડ વધારી આપણા સ્વામીભાઈઓને રાહત કેમ આપી શકાય તેવી જાતનો સભાનો પ્રયાસ શરૂ છે. સખાવતી અને ઉદારશીલ જૈન બંધુઓનું અમે આ પરત્વે ધ્યાન ખેંચીએ છીએ.

મહોત્સવો—

આ સભાનો વાર્ષિક સ્થાપનાદિન-જેઠ શુદ્ધ બીજ વોરા હડીસંગભાઈ ઝવેરચંદ પોતાની હૈયાતિમાં આપેલ રકમનું વ્યાજ સભા અને પોતે કહી ગયેલ બાકીની રકમનું વ્યાજ તેમના ધર્મપત્ની શ્રી હેમકુંવર બહેન દરવર્ષે આપે છે, જેથી દરવર્ષે તળાજ તીર્થે જઈને સ્થાપના-મહોત્સવ ઉજવવામાં આવે છે. વોરા હડીસંગભાઈએ બાકીની આપવા કહેલ રકમ તેઓશ્રીના ધર્મપત્નીએ આપી દેવા જણાવેલ છે. આ રકમથી તીર્થયાત્રા થવા સાથે દેવગુરુભક્તિ વગેરેનો સભાસદ બંધુઓને લાભ મળતો હોવાથી આત્મકલ્યાણમાં વૃદ્ધિ થાય છે.

આનંદ મેળાપ—દર બેસતા વર્ષે આ સભાના કાયમી પ્રમુખ શેઠ શ્રીચુત ગુલાબચંદ આણંદજીએ આપેલ રકમના વ્યાજમાંથી સભાસદોને દૂધપાટી આપવામાં આવે છે અને મેઝબરો તરફથી જ્ઞાનપૂજન પણ થાય છે.

જ્ઞાનપૂજન—દરવર્ષે કાર્તિક શુદ્ધ ૫ (જ્ઞાનપંચમી) ના રોજ સભાના મકાનમાં જ્ઞાન પધરાવી પૂજન વગેરે કરી જ્ઞાનભક્તિ કરવામાં આવે છે.

દેવગુરુભક્તિ અને ગુરુજયંતિઓ—પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી આત્મારામજી મહારાજશ્રીની જન્મતિથિ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના રોજ હોવાથી તે દિવસે દરવર્ષે સભાસદ બંધુઓ પવિત્ર ગિરિરાજ શ્રી શત્રુંજય તીર્થે જઈ, પૂજન વગેરે ધાર્મિક કાર્યો કરી, સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવે છે. સભા માટે આ અપૂર્વ ભક્તિ-પ્રસંગ છે. ગુરુભક્તિના આ ઉત્તમ પ્રસંગ માટે ગુરુભક્ત ઉદારદિલ શેઠ

૯

સાકરચંદ્ર મોતીલાલ મૂળજીભાઈએ એક રકમ સભાને સુપ્રત કરી છે. તેના વ્યાજમાંથી ખર્ચ થાય છે. આ રીતે પવિત્ર ગિરિરાજશ્રી શત્રુજય અને પવિત્ર તીર્થ શ્રી તાલધ્વજગિરિ-એમ બંને તીર્થની યાત્રાનો સર્વ સભાસદ બંધુઓને દર વર્ષે દેવગુરુભક્તિ સાથે અપૂર્વ લાલ મળે છે, જે સભાને માટે ગારવનો પ્રસંગ છે.

દર વર્ષે માગશર વદિ છઠ્ઠા રોજ હોઈ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી મૂળચંદ્ર મહારાજની તેમજ આસો શુદ્ધિ ૧૦ ના રોજ તેઓશ્રીના સુશિષ્ય શાન્તમૂર્તિ આ. શ્રી વિજયકમલસૂરીધરજી મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસ જયંતિઓ માટે થયેલ ફંડના વ્યાજમાંથી ઉપરોક્ત દિવસોએ દેવગુરુની ભક્તિપૂર્વક જયંતિઓ ઉજવવામાં આવે છે.

મોંઘવારીને કારણે ઉપર્યુક્ત જયંતિઓ પૂજા ભણાવીને તેમજ આંગી રચાવીને ઉજવવામાં આવે છે પરંતુ મળેલ રકમનું વ્યાજ પૂરતું નહીં હોઈને સ્વામીવત્સલ થઈ શકતું નહોતું પરંતુ ગત આસો શુદ્ધિ ૧૦ શ્રી વિજયકમલસૂરીધરજી મહારાજની જયંતિ પ્રસંગે સભાસદ બંધુઓની ખાસ ઇચ્છા થવાથી અને વ્યાજ ઉપરાંત કેટલીક સહાયક રકમ એકત્ર કરવાથી વરતેજ મુકામે સભાસદ બંધુઓનું સ્વામીવત્સલ કરવામાં આવેલ. આ પ્રણાલિકા હંમેશ માટે ચાલુ રહે તે માટે સભાસદોએ ઉમંગ દર્શાવ્યો હોવાથી દરવર્ષે સભાસદ બંધુઓ જ્યાંસુધી ઉમંગ દર્શાવશે ત્યાંસુધી દર વર્ષે આસો શુદ્ધિ ૧૦ ના રોજ સભાસદ બંધુઓનું સ્વામીવત્સલ્ય નજીકના ગામમાં શરૂ રહેશે, જેથી સભાસદ બંધુઓ દર વર્ષે યોગ્ય અને ઉત્સાહજનક સહકાર આપશે એવી આશા રહે છે.

મિટીંગોનો સારાંશ

રિપોર્ટના વર્ષ દરમિયાન ચાર વખત જનરલ મિટીંગ અને બે વખત મેનેજીંગ કમિટી મળી હતી, જેમાં સં. ૨૦૦૯ ની સાલનું સરવૈયું અને સં. ૨૦૧૦ ની સાલનું બજેટ મંજૂર કરવામાં આવેલ.

મુખ્ય કારકુન બીખાલાલ તેમજ ચુનીલાલના પગારમાં વધારો કરી આપવામાં આવ્યો.

સભાનું બંધારણ ઘડવા માટે એક કમિટી નીમવામાં આવી તેમજ તૈયાર થયેલ બંધારણ મંજૂર કરી તેને રજીસ્ટર્ડ કરાવી લેવામાં આવ્યું.

પંબાબકેશરી અને આ સભાના ઉપકારક પરમ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરજી મહારાજશ્રીનો સુબંધખાતે સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસ થવાથી સભાએ ત્રણ દિવસ સભા બંધ રાખી હતી તેમજ સ્વર્ગસ્થના આત્માના શ્રેયાર્થે પૂજા ભણાવી અંગરચના કરાવવામાં આવેલ. સ્વર્ગસ્થના આત્માને શ્રદ્ધાંજલી અર્પવા માટે ભાવનગરની ત્રણ અગ્રણી સંસ્થાના ઉપક્રમે શોકસમા ભરવામાં આવેલ તેમજ સ્વર્ગસ્થના આત્માને પરમશાંતિ પ્રાર્થના ઠરાવ કરવામાં આવેલ. સૂરિજીના સ્વર્ગવાસને કારણે આસો શુદ્ધિ ૧૦ ના રોજ સ્વ. પૂ. વિજયકમલસૂરીધરજીની જયંતિ નિમિત્તે વરતેજ મુકામે યોજવામાં આવેલ કાર્યક્રમ સુલતથી રાખવામાં આવેલ. (જે ચાલુ વર્ષના કાર્તિક માસમાં ઉજવવામાં આવેલ)

૧૦

સંવત ૨૦૧૦ ની સાલનું સરવૈયું.

જ

- ૨૭૧૮૧૧ જ્ઞાન ખાતે
 ૩૫૬૫૧) સીરીઝ ખાતે
 ૧૦૦૨૧૧ છાપખાનું વગેરે
 ૮૦૩૯૫) સભા નિભાવ ફંડ, પેટ્રોન શ્રી, લાઘણ
 મેમ્બર શ્રી
 ૧૩૫૨૮૧૧ જ્ઞાતિ ખાતાઓ
 ૯૨૩૮૧૧ ફંડ-ખાતાઓ
 ૬૮૫૭) પરચુરણ ખાતાઓ
 ૧૦૭) ઊચ્છેક દેવ

૧૪૯૪૯૮૧

ક

- ૩૩૪૭૭૧ જ્ઞાન ખાતે શ્રી લાઘણેરી, શ્રી આત્માનંદ
 પ્રકાશ તેમજ ડેડસ્ટોક વિગેરે
 ૧૭૩) સાધારણ ખાતે
 ૮૬૮૪૭) સભાના મકાનો
 ૨૮૧૨૬૧૧ આત્માનંદ ભવન
 ૧૮૧૩૮૧૧ શ્રી આત્મકાંતિ જ્ઞાનમંદિર
 ૪૦૫૮૧૧ આત્માનંદ પુણ્ય ભવન
 ૮૬૮૪૭)

૭૯૯૮૧૧ શરાશી તથા બુકસેલ્સ પાસે

૨૦૦૬૩૧૧ બેંકમાં

- ૧૦૦૬૩૧૧ સેવીંગ્સ બેંકના ખાતાઓ
 ૧૦૦૦૦) ભાવનગર દરબાર ટ્રેઝરી
 બોંડ. બોંડના નંબરો
 ૫૦૦૦) નં. ૨૦૬૪
 ૨૦૦૦) ૧૧૯૬
 ૧૦૦૦) ૧૭૮૦
 ૧૦૦૦) ૧૭૮૮
 ૧૦૦૦) (સો-સો.શ.ના
 દશ કટકા નં.
 [૨૦૨૧-૨૦૩૧-૨૦૩૩
 ૨૦૩૫-૨૦૩૭-૨૦૩૯
 ૨૦૪૧-૨૦૪૩-૨૦૪૫
 ૨૦૪૭]

૨૦૦૬૩૧૧

૬૦૭૧૧ મેમ્બરો પાસે તેમજ
 ઉચ્છેક લેણા

૨૩૭૧૧ શ્રી પુરાંત જાણશે

૧૪૯૪૦૫૧

૯૪) હિસાબ ફેરના

૧૪૯૪૯૮૧

અભિલાષા અને મનોરથો—

આપણી સભાની ઇચ્છા, વિચાર કે ધ્યેય નાણું વધારવા કે સંગ્રહી રાખવાનો નથી પરંતુ જેમ જેમ આર્થિક સ્થિતિ સદ્ધર થતી જશે તેમ તેમ ધારાધારણ અનુસાર પૂર્વાચાર્યકૃત અનેકવિધ નવા-નવા સાહિત્ય ગ્રંથો-મૂળ તેમજ અનુવાદરૂપે સુંદર રીતે પ્રકાશિત કરી જ્ઞાનદાન, જ્ઞાનભક્તિ, ભેટ અને પ્રચાર કરવામાં આવશે.

વાંચક વર્ગને રસ પડે, અનુકરણ અને અનુમોદના કરતાં આત્મકથાણ સાથે તેવા રસમય અનુવાદ ગ્રંથોનું સવિશેષ પ્રકાશન કરી “ભેટ” આપવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવશે. તદુપરાંત ધાર્મિક, વ્યાવહારિક અને ઔદ્યોગિક કેળવણીમાં વિદ્યાર્થીઓને અપાતી સહાયમાં વૃદ્ધિ કરવા, રાહત તરીકે અપાતી સહાયમાં વધારો કરવા અને સભાની પ્રગતિ તેમજ વિકાસમાં આગળ વધવાની અમારી ભાવના છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેમજ શાસનદેવ અમારી આ અભિલાષા પૂર્ણ કરે તેવી અતઃકરણપૂર્વક પ્રાર્થના છે.

જૈન સમાજના શ્રદ્ધાળુ શ્રીમંત બંધુઓ, સાહિત્યપ્રિય અને વિચારશીલ બંધુઓ આ રિપોર્ટ વાંચી, સભાની પ્રશસ્ત અને પ્રગતિશીલ પ્રવૃત્તિથી વાકેફ થઈ કાર્યવાહકોની આ કથાણુકારી કાર્યવાહીમાં જોડાઈને ઉપયુક્ત રત્નત્રયીની ભક્તિ કરવાપૂર્વક જે જે અનુકરણીય અને આત્મહિતકર જણાય તે તે ગ્રંથો કરે તેમ અતઃકરણપૂર્વક ઇચ્છો છીએ: કમબદ્ધ વિકાસ સાધતી આ સભાને નજીકના જ ભવિષ્યમાં “હીરક મહોત્સવ” ઉજવવાની સુભાગી તક પ્રાપ્ત થશે, તે આપ સર્વની સ્નેહભરી અમીદશિતુ જ પરિણામ અમે માનીએ છીએ અને આ સભાએ સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં જે દેશ-પરદેશમાં અપૂર્વ નામના પ્રાપ્ત કરી શકી છે તેમાં પ્રતિદિન સવિશેષ પ્રગતિ થાય એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

પ્રસિદ્ધકર્તા,

ગાંધી વદ્ધભદ્રાસ ત્રિભુવનદાસ

શાહુ વિકુલદાસ મૂળચંદ

શાહુ જાદવજી ઝવેરભાઈ

સેક્રેટરીઓ.

(કમિટીના ફરમાનથી.)

કાર્યવાહક સમિતિ

૧ શેઠશ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી કાપડીયા, પ્રમુખ	૬ શેઠશ્રી સાકરલાલ ગાંડાલાલ ભાવસાર
૨ „ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ શાહ, ઉપપ્રમુખ	૧૦ „ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ
૩ શ્રી ખીમચંદ ચાંપશીભાઈ શાહ, એમ. એ. ઉપપ્રમુખ	૧૧ „ ભાઈચંદ અમરચંદ શાહ
	ખી. એ. એલ-એલ. ખી.
૪ શેઠશ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ ગાંધી મંત્રી	૧૨ „ મોહનલાલ જગજીવન સહોત
૫ „ વિક્રમદાસ મૂલચંદ શાહ, ખી. એ. મંત્રી	૧૩ „ હરજીવન નથુભાઈ શાહ
૬ „ જાદવજી ઝવેરભાઈ શાહ, મંત્રી	૧૪ „ હીરાચંદ હરગોવિંદ શાહ
૭ „ રમણલાલ અમૃતલાલ સુખડીયા ટ્રેઝરર	૧૫ „ નગીનદાસ હરજીવનદાસ શાહ
૮ „ હરિલાલ દેવચંદ શેઠ	૧૬ „ દેવચંદ દુલ્લભદાસ શાહ

૧૨

સભામાંથી મળી શકતા

વસાવવા તેમજ વાંચવા યોગ્ય પુસ્તકો

આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભા. ૨ ભે	૨-૦-૦	સુપાસ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨ ભે	૨-૮-૦
આત્મવલ્લભપૂજા સંગ્રહ	૩-૦-૦	શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર	૭-૮-૦
આચાર ઉપદેશ	૧-૦-૦	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર	૬-૮-૦
નમસ્કાર મહામંત્ર	૧-૦-૦	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર	૭-૮-૦
કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦	શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણ	૧-૮-૦
કથારત્નકોશ ગુજરાતી ભાગ ૧ લેા.	૧૦-૦-૦	જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧ લેા	૪-૦-૦
કલિંગનું યુદ્ધ	૧-૦-૦	,, ભાગ ૨ ભે	૪-૦-૦
કુમારવિહાર શતક	૦-૧૨-૦	,, ભાગ ૩ ભે	૨-૦-૦
ચૈત્યવંદન સમીક્ષા	૫-૦-૦	જૈન ધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦
જૈન તત્ત્વસાર	૧-૦-૦	પ્રકરણ સંગ્રહ (પ્રત)	૦-૮-૦
જૈન ધર્મ	૧-૦-૦	દંડક વૃત્તિ	૦-૧૦-૦
તત્ત્વનિર્ણય પ્રાસાદ	૧૦-૦-૦	સંસ્કૃત ગ્રન્થો	
તીર્થંકર ચરિત્ર સચિત્ર ગ્લેઝ	૬-૦-૦	૧. વસુદેવ હિન્દી: પ્રથમ અંશ	૭-૦-૦
દમયંતી ચરિત્ર	૬-૮-૦	૨. ,, ,, દ્વિતીય ,,	૭-૦-૦
ધર્મમિન્દુ ગ્રંથ (આવૃત્તિ બીજી)	૩-૦-૦	[બન્ને ભાગ સાથે આપવામાં આવશે.]	
નવાણું અભિષેક પૂજા(શ્રીવલ્લભસૂરિકૃત)	૦-૪-૦	૩. આ. દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાચુકત	
શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૧૩-૦-૦	કર્મગ્રંથ ભાગ ૧ લેા [એકથી ચાર]	૬-૦-૦
,, ભારે કાગળ	૧૫-૦-૦	૪. ,, ભાગ ૨ ભે [પાંચથી છ]	૬-૦-૦
પ્રકરણપુષ્પમાળા	૧-૦-૦	[બન્ને ભાગ સાથે આપવામાં આવશે.]	
પંચ પરમેષ્ઠી ગુણરત્નમાળા	૧-૮-૦	૫. બૃહત્ કલ્પસૂત્ર ભા. ૨	૧૫-૦-૦
આત્મકાંતિપ્રકાશ	૦-૮-૦	૬. ,, ,, ભા. ૩	૧૫-૦-૦
જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર કાવ્યસંગ્રહ	૨-૧૨-૦	૭. ,, ,, ભા. ૪	૧૫-૦-૦
વીશરથાનક પૂજા અર્થવાલી	૧-૪-૦	૮. ,, ,, ભા. ૫	૧૫-૦-૦
વસુદેવ હિન્દી ગુજરાતી ભાગ ૧ લેા.	૧૫-૦-૦	૯. ,, ,, ભા. ૬	૧૬-૦-૦

ઉપરના ગ્રંથો મંગાવનારને કારતક શુ ૧૫ સુધી કમીશન ટકા ૧૨% આપવામાં આવશે. દરેક પોષ્ટેજ અલગ સમજવું પુસ્તકો રેલ્વે પારસલથી મંગાવવાથી ખર્ચ ઓછો આવશે તેા રેલ્વે રસ્તે મંગાવનારે ગ્રંથોની કિંમત અગાઉથી મોકલી આપવા કૃપા કરવી. જે મળેથી પુસ્તકો રેલ્વે-પારસલથી તરત રવાના કરવામાં આવશે અથવા વી. પી. કરશું

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેટ્રન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને આઠ વર્ષના અથવા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પુરાંત હશે તે પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરોને પોણી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કોમતના ભેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંડી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી હમયન્તી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ (ગુજરાતી)	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન રૂપનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

હવે આપવાના ભેટના પુસ્તકો નવા તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે. ૨૦૧૦-૨૦૧૧ ના ભેટ પુસ્તકો માટે શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ બીજો તૈયાર થાય છે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શ્રી શ. ૧૦૧) ભર્યેથી શ. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભર્યેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ધર્મ મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવે. જૈન બંધુઓ અને બહેનોને પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર થઈ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

બાવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જિંદગી સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જેટલો વિલંબ થશે તેટલા વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

Reg. No. B. 314

સંતોષ, શાંતિ, સમતા, દયા, દાન, ક્ષમા અને સરળતા આદિ જીવનના ઉત્તમ સાથીઓની અવગણના કરીને કામ, ક્રોધ, મોહ, નિર્દયતા તથા દંભ આદિનો આદર કરનાર મોતને તાબે થયા પછી જોભાન અવસ્થામાં જીવન-કાળમાં આદર કરાયલાની પ્રકૃતિ પ્રમાણે ભાવી જીવનવ્યવસ્થા મેળવી શકે છે; કારણ કે મૃત્યુ પછી જીવન સ્વતંત્રપણે કાંઈ પણ કરી શકતો નથી. દેહ છોડતાની સાથે જ જીવન-કાળમાં માત્ર દેહની સાથે જ સંબંધ ધરાવનારા ધન, સ્વજન આદિ સંયોગ માત્રથી મુકાઈ જઈને ગાઢતમ અંધકારમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે કર્મધીન જીવની પાસે દેહ-ઈંદ્રિયાદિ જાણવાનું કે સમજવાનું કાંઈ પણ સાધન ન હોવાથી મૂર્ચ્છિત થયેલા દેહધારી જીવના જેવી દશાને અનુભવે છે તે વખતે જીવન-કાળના સાથીઓ નવી દુનિયામાં લઈ જઈને તેની જીવનવ્યવસ્થા ઘડે છે. જો સંતોષ, શાંતિ આદિ સાથીઓ હોય તો તેઓ દૈવી કે માનવી દુનિયામાં જીવને લઈ જઈને મનમમતી જીવનવ્યવસ્થા કરે છે. જેથી જીવ પ્રકાશમય દુનિયામાં માનેલાં અથવા તો સાચાં સુખ, શાંતિ તથા આનંદનો ભાગી બને છે. અને કામ, ક્રોધાદિના આશ્રિત આત્માઓને તો મૃત્યુકાળ પછી પ્રકાશમય દુનિયામાં પ્રવેશ મળી શકતો નથી. પાશવી કે નારકીની અત્યંત ત્રાસ તથા ભયવાળી અને અંધકારવ્યાપ્ત દુનિયામાં અનંતકાલ સુધી જન્મ-મરણ કરવાં પડે છે, તે વખતે માનવ જીવનના મિથ્યા વૈભવનો આછો પડછાયો પણ હોતો નથી; કારણ કે કામ, ક્રોધાદિ જીવનના શત્રુ હોવાથી તેને સુખ, શાંતિ તથા સાચું અને સારું મેળવી આપવામાં ઉદાસીન જ હોય છે. અથવા તો વસ્તુ પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે જ પરિણમે છે. સંતોષ, શાંતિ આદિ અમૃત છે અને કામ, ક્રોધાદિ વિષ છે; માટે અમૃત સેવન કરનાર અમર બને છે ત્યારે વિષનું સેવન કરનારને મૃત્યુને તાબે થવું પડે છે.

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.